

Johannes

- XVII Petrus filius suus clarificatione atque orans per discipulis eos patri commendat.
- XVIII Iesus a iuda traditus iudei in terra perdidit caput atque ponitur negatio petri Queris Christus a pontifice de doctrina sua et de discipulis per cuius suscipit seruo pontificis pilato presentat.
- XIX Flagellata militibus Christus et coronatus cum mortem iudei instanter petunt et barrabam dimitti. Huic crucifixo milites eius vestimenta divinitutem suam discipulo commendat Christus atque potatus acetum tradit prius spuma frangunt latronum crura apostolusque lancea latibulum cuius corporis aromatibus conditum ioseph sepelivit.
- XX Ponitur Christi resurrectio et resurrectio mani festatio et datus discipulus spissans. Atque Thomas mittit manum in latus Iesu.
- XXI Manifestat se Ihesus discipulus ad mare tyberadicis ac petro committit oves pascendas.

Explicit Registrum. Incipit euangelium secundum Iohannem Capitulo I

In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil. Quod factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum et lux in tenebris lucet et tenebre eam non comprehenduntur. Fuit vero missus a deo: cui nomen erat Iohannes. Hic vestitus in testimoniis ut testimonium phiberet de lumine ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux sed ut testimonium phiberet delumine. Erat lux vera quae illuminat oculum hominem venientem ab oriente mundum. In mundo erat: et mundo per ipsum factus est: et mundo cum non cognovit. In proprio venit: et sui eum non receperunt. Quotque autem receperunt eum dedit eis patrem filios dei scribi his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis neque ex voluntate viri: sed ex deo nati sunt. Et verbum caro factum est et habitavit in nobis. Et vidi mus gloriam eius: gloriam quasi virginem a patre plenam gratie et veritatis. Iohannes testimonius phiberet de ipso et clamat dicens. Hic erat quem dixi quod post me venturus est: an me factus est: quod per me erat. Et de plenitudine eius nos omnes accepimus: gloriam per gratiam: quod lex per moysen data est: gloriam et veritas per Ihesum Christum facta est.

1. Joh. 4. c.
L
3. s. f.

Nec nemo vidit vincere. Unigenitus filius qui est in simo patris: ipse enarrauit. Et hunc est testimonius Iohannes: quoniam misericordia iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad eum ut interrogarent eum. Tu quis es? Et confessus est: et

nō negauit. Et confessus est: quod non sum ego Christus. Et interrogauerunt eum Quid ergo tu? Quid es tu? Et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et respondit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es ut responsum demus his qui misericordia nos habent. Quid dicit de te ipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto: dirigite viam domini sicut dixit Elias prophet. Et quoniam misericordia fuerat erat ex parte eius. Et interrogauerunt eum et dixerunt ei. Quid ergo baptizas si tu non es Christus neque baptistas mecum: neque es propheta? Respondebat eis Iohannes dicens. Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum habet quem vos nescitis. Ipse est qui post me venturus est: qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus ut soluam eum corrigiam calciamenti. Hec in bethania facta sunt trahentes iordanem ubi erat Iohannes baptizans. Altera die vidit Iohannes Iesum venientem ad se et ait. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est: quia prius me erat: et ego nesciebam eum. Sed ut manifestetur in Israhel: propterea veni ego in aqua baptizans. Et testimonium phibuit Iohannes dicens. Quia vidi spiritum descendente quasi columbam de celo: et mansit super eum. et ego nesciebam eum: sed quoniam misericordia baptizare in aqua illi mihi dixit. Sup quem videris spiritum descendens et manente super eum. hic est qui baptizat in spiritu sancto. Ego vidi et testimonium phibui quia hic est filius dei. Altera die iterabat Iohannes: et ex discipulis eius duo. Et respiciens Iesum ambulante dixit. Ecce agnus dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentes: et secuti sunt Iesum. Conuersus autem Iesus et videns eos sequentes se dicens. Quid queritis? Qui dixerunt ei. Rabbi quod dicitur interpretatum magister: ubi habitat? Respondit eis. Venite et videte. Venerunt et viderunt ubi maneret: et apud eum manserunt die illo hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierat a Iohanne et secuti fuerant eum. Inuenit hic patrem fratrem suum Simonem et dicit ei. Inuenimus messiah: quod est iterum patrum christus. Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus dixit. Tu es simon filius Iohanna: tu vocaberis cephas quod interpretatur petrus. In crastinum voluit exire in galileam et inuenit philippum. Et dicit ei Iesus. Nequreme. Erat autem philippus a bethsaide ciuitate Andreem et petri. Inuenit philippus Iohanan et dicit ei. Quem scriptis moyses in lege et prophete: inuenimus Iesum filium Ioseph a nazareth. Et dixit ei Iohanan. Nazareth potest aliquid boni esse. Dicit ei philippus. Ne-

E
Mat. 3. g.
Mar. 1. b.
Luce. 3. e.

Mat. 3. e.

Luce. 3. d.

Actu. 1. a.

et 9. 8.

F

G

Johannes

nt et vide. Videlicet iesus Nathanael veniente ad se: et dicit de eo. Ecce vere israelita: in quo dolus non est. Dicit ei nathanael. Non me nosti. Redit iesus et dixit ei. Praeliusque tephilip pus vocaret cum esses sub sicu yidi te. Respondit ei nathanael et ait. Rabbi: tu es filius dei: tu es rex israel. Redit iesus et dixit ei. Quia dixi tibi yidi te sub sicu credis: maius his vidabis. Et dicit ei. Amen amen dico vobis: videbitis celum apertum: et angelos dei ascendetes et descendentes supra filium hominis.

A

Hec die tertia nuptie facte sunt in chana galilee. et erat matrem iesu ibi. Vocatus est autem et iesus et discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dicit mater iesu ad eum. Vinum non habui. Et dicit ei. Jesus. Quid mihi et tibi est miser? Non dum venit hora mea. Dicit matrem eius ministris. Nesciuntes dixerit vobis facite. Erant autem ibi lapidee hydriæ sex posite in purificatores iudeorum capientes singule metretas binas vel ternas. Dicit iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas usque ad summum. Et dicit iesus. Iaurite nunc: et ferte architrichino. Ettulerunt. Et autem gustauit architrichinus aquam vinum factum: et non sciebat unde esset ministri autem sciebat quod hauserant aquam vocat sponsos architrichinus. et dicit ei. His hoc permum bonum vinum ponit: et cum inebriati fuerit tunc id quod deterius est. Tu asper fuaisti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signorum iesus in chana galilee: et manifestauit gloriam suam: et crediderunt in eum discipuli eius.

Mat. 4.d.

B

Mat. 21.b.

Mar. 11.d.

Luce. 19.g.

Esaie. 56.

Viere. 7.

C

ps. 68.

F

Mat. 26.f.

moni quem dixit iesus. Cum autem esset hic ierosolymis in pasca in die festo. multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quod faciebat. Ipse autem iesus non credebat semetipm eis: eo quod ipse nosset omnes. et quod opus ei non erat ut quis testimonium phiberet de homine. Ipse enim sciebat quid esset in hoce.

III

Et rat autem homo ex phariseis dicendum nomine. princeps iudeorum. hic venit ad iesum nocte et dixit ei.

Rabbit: scimus quia a deo venisti magister

Nemo enim potest hec signa facere quod tu facis nisi fuerit deus cum eo. Respondit iesus et dixit ei. Amen amen dico tibi: nisi quis renatus fuerit denuo: non potest videre regnum dei. Dicit ad eum nicodemus. Quomodo potest homo renasci cuicunque sit senex? Nunquid potest in ventre matris sue iterato introire et renasci? Respondit iesus. Amen amen dico tibi: nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest introire in regnum dei. Quod natum est ex carne caro est. et quod natum est ex spiritu spiritus est. Non mireris: quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spiritus vero vult spirare. et vocem eius audis: sed nescis unde venias aut quo vadis. Sic est omnis qui natus est ex spiritu. Respondit nicodemus et dixit ei. Quomodo possunt hec fieri? Respondit iesus et dixit ei. Tu es magister in israel et hec ignoras. Amen amen dico tibi quia quod scimus loquimur. et quod vidimus testamur et testimonium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis et non creditis. quomodo si dixerem vobis celestia credetis? Et nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo: filius hominis qui est in celo.

Et sicut moyses exaltauit serpente in deserto. ita exaltari oportet filium hominis: ut omnis qui credit in ipso non pereat: sed habeat vitam eternam.

Sic enim deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam.

Non enim misit deus filium suum in mundum ut iudicet mundum: sed ut salueat mundum per ipsum.

Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit iam iudicatus est: quod non credit in nomine unigeniti filii dei. Hoc est autem iudicium: quia lux venit in mundum: et dilexerunt hodie magis tenebras quam lucem.

Erat enim eorum malitia agit odit lucem. et non venit ad lucem ut non arguant opera eius.

Qui autem facit veritatem venit ad lucem ut manifestent opera eius: quia in deo sunt facta. Post hec venit iesus et discipuli eius in terram iudeam: et illuc morabat cum eis et baptizabat.

Erat autem et iohannes baptizans in ennon iuxta salim: quia auctoritate uestrae erant.

1. Joh. 4.b.

Eph. 4.b.

Nucl. 21.

J. 12.c.

1. Mat. 3.b.

Lucl. 3.a.

Respondit iesus et dixit ei. Soli templum hoc: et in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo iudei. Quadragesima et sex annis edificatum est templum hoc: et tu in tribus diebus excitabis illud. Alle autem dicebat de templo corporis sui. Cum ergo resurrexisset a mortuis: recordati sunt discipuli eius quod hoc dicebat: et crediderunt scripture et scri-

Johannes

illuc t̄ veniebant et baptizabātur. ¶ R̄ondū
 em̄ missus fuerat iohānes in carcere. Facta
 est aut̄ q̄stio ex discipulis iohānis cū iudeis
 depurificatōe. Et venerunt ad iohānē t̄ dī
 perūt̄ ei. Rabbi: qui erat tecū tr̄s iordanēz
 cui tu testimoniuū phibust̄ ecce h̄ baptizat,
 t̄ oēs yeniūt̄ ad eū. Respōdit iohānes t̄ dī
 xit. Nō pōthō accipe q̄cōz n̄si fuit ei datuz
 de celoſ ſp̄i vos mihi testimoniuū phibetis
 qđ dixerim. non sum ego xp̄s: sed q̄ missus
 sum aī illū. Qui h̄z sponsam sp̄osus est. ami-
 cus aut̄ sponsi q̄ stat t̄ audit eū: gaudio gau-
 det pp̄ter vocē sponsi. Hoc ḡ gaudiū meum
 impletū est. Illū oportet crescere: me autem
 minui. Qui de sursum veit sup oēs est. Qui
 de terra est: de terra loq̄f: qui d̄ ce-
 lo veit sup oēs est. Et qđ vidit t̄ audiuit hoc
 testaf: t̄ testimoniuū ei⁹ nemo accipit. Qui
 aut̄ accepit eius testimoniū ſiguit: quia de-
 verax est. ¶ Quē em̄ misit de⁹ xp̄ba deiloquif
 Non em̄ ad mēſurā dat deus sp̄m. ¶ P̄r di-
 ligit filiū t̄ oia dedit i manu eius. ¶ Qui cre-
 dit in filiū h̄z vitā eternā: q̄ aut̄ incredul⁹ est
 filio. nō videbit vitā: ſ ira dei manet sup eū
A
 T̄ ḡ coguit ih̄s q̄ audierunt III
 pharisei q̄ ielus p̄les disciplos facit
 t̄ baptizat q̄ iohānes. q̄q̄ ih̄s nō
 baptizaret sed discipuli ei⁹. Reliquit iudeam
 t̄ abiit iterū in galileaz. Oportebat aut̄ eum
 trāſire p̄ mediā samariā. Venit ḡ in ciuitatē
 samarie q̄ dicit ſychar iūz p̄dū qđ dedit ia-
 cob ioseph filio ſuo. Erat aut̄ ibi ſons iacob
 ih̄s aut̄ fatigat⁹ ex itinere ſedebat ſic ſupra
 fonteſ. Hora autē erat quā ſexta. ¶ Venit
 aut̄ m̄ler de samaria haurire aquā. Dic̄ ei ie-
 sus. Da mihi bibē. Discipuli em̄ ei⁹ abierāt
 in ciuitatem vt cibos emerent. Dic̄ ei m̄ler
 illa samaritana. Quō tu iudeus cuſ ſis bibe-
 re a me poſcis, que ſum mulier samaritana.
 Non em̄ couturis iudei samaritanis. R̄ndit
 ielus t̄ dicit ei. Si ſcires donū dei: et q̄s eſt
 qui dicit tibi: da mihi bibere: tu forſitan petiſ
 ſes ab eo: t̄ dediſſet tibi aquā viuā. Dic̄ ei
 m̄ler. Dñe: neq̄ in q̄ haurias habes. t̄ pute-
 us alt⁹ eſt. An ḡ habes aquam viuā? R̄n-
 qđ tu maior es p̄re n̄ro iacob q̄ dedit nobis
 puteū: t̄ ip̄e ex eo bibit: t̄ fili⁹ ei⁹ t̄ pecora e⁹.
 R̄ndit ielus t̄ dicit ei. Omnis q̄ bibit ex aq̄
 haſ ſitiet iterū. Qui aut̄ biberit ex aq̄ quam
 ego dabo ei nō ſitiet in eternū: ſ aqua quam
 ego dabo ei: ſiet in eo ſons aq̄ ſalientis in vi-
 tam eternā. Dic̄ ad eū m̄ler. Dñe da mihi
 hancaquaz: vt non ſitiam neq̄ veniam huſ
 haurire. Dic̄ ei ih̄s. Vade voca virū tuūz
 t̄ veni huſ. R̄ndit ei mulier t̄ dixit. Nō ha-
 beo virū. Dic̄ ei ielus. Bñ dixisti, quia nō

habeo virum. Quīng em̄ viros habuisti: t̄
 nunc quē habes nō eſt tuus vir. Hoc uere di-
 xisti. Dicit ei m̄ler. Dñe: video q̄ ppheta Lū.7.6.
 es tu. Patres n̄ri in monte b̄ adorauerunt:
 t̄ vos dicitis q̄ hierosolymis eſt locus vbi
 adorare oportet. Hicit ei ielus. M̄ler crede
 in hi: q̄ veniet hora q̄n neq̄ in monte hoc ne-
 q̄ in hierosolymis adorabitis p̄rem. Uos
 adorati qđ nescitis: nos adoram⁹ qđ ſcimus
 q̄ ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hora t̄ nūc
 eſt: q̄n veri adoratores adorabūt p̄rem i ſpū
 t̄ veritate. Nam et p̄ tales q̄rit qui adorent
 eum. Sp̄us eſt deus t̄ eos q̄ adorāt eum in 2.Coi.3.6.
 ſpū t̄ vītate oportet adorare. Hicit ei m̄ler.
 Scio q̄ messias venit qui dicit xp̄us. Lū.6.
 venerit ille nob̄ nunciabit oia. Dicit ei ielus
 Ego ſum q̄ loquor tecū. Et p̄tinuoyenerūt
 discipuli ei⁹: t̄ mirabant̄ q̄ ſu muliere loq̄-
 bat. Nemo tñ dixit qđ q̄ris aut qđ loqueris
 him ea. Reliq̄t ḡ hydriā ſuam m̄ler t̄ abiit i
 ciuitatē: t̄ dicit ill̄ homib⁹. Venite et vide-
 te hoīem q̄ dixit mihi oia q̄cunq̄ feci. Nun-
 qđ ip̄e eſt xp̄s: Exierunt ḡ de ciuitate et ve-
 niebāt ad eū. Interea rogapāt eū discipuli
 dicentes. Rabbi: manduca. Ille autē dixit
 eis. Ego cibum habeo māducare quez vos
 nescitis. Dicēbant ḡ discipuli ad iuice. Nū/
 qđ aliquis attulit ei māducare? Dic̄ eis ih̄s
 Deus cibus eſt vt faciā voluntatē eius q̄
 misit me vt p̄ficiam op̄ ei⁹. ¶ Dñe vos dici-
 tis q̄ adhuc quattuor mēles ſūt t̄ mēſis ve-
 nit. Ecce dico vobis: leuate oculos vestros
 t̄ videte regiones: quia albe ſunt iā ad mēſi
 ſem. Et qui metit mercedem accipit: t̄ ḡrc/
 gat fructum in vitā eternā: vt t̄ qui ſeminat
 ſimul gaudeat t̄ q̄ metit. In hoc em̄ eſt ver-
 bum verū: q̄ alijs eſt q̄ ſeminat: t̄ alijs eſt
 q̄ metit. Ego m̄li ſos metere qđ vos nō la/
 borat̄. Alij laborauerūt: et vos i labores
 eorū introiſtis. Ex ciuitate autē illa m̄li cre-
 diderūt in eum samaritanorū p̄pter ſp̄um
 mulieri ſ testimoniuū phibentis. q̄ dixit mi/
 hi omnia q̄cunq̄ feci. Cum veniſſent ḡ ad illū
 samaritani rogapuerunt eum vt ibi man eret.
 Et maniſt ibi duos dies. Et multo p̄les cre-
 diderunt p̄pter ſermonem eius. Et mulieri
 dicebāt: q̄r nō p̄pter tuā loqlā credim⁹. Ipsi
 em̄ audiuiſmus t̄ ſcimus q̄ bic eſt vere ſal/
 uator m̄diſ. Post duos aut̄ dies exiit inde
 t̄ abiit i galileā. Ihe em̄ ih̄s ſ testimoniuū phib-
 euit: q̄r ppheta in ſua patria honorē non h̄z
 Lū.10.8.
 Cum ergo veniſſet in galileam exceperunt
 eum galilei: cū ſia vidiſſent q̄ ſecerat hiero/
 ſolymis in die festo. Et ip̄i eſti ſenerant ad
 diem festum. Venit ergo iterū in chana galili
 ſeſ ſequam inviū. Et erat quidam 2^a Mat.8.b.
 Lū.7.9.

Johannes

regulus cutus filius infirmabat capharnaū
hic cū audisset q̄ iesus adueniret de iudea
in galileā abiit ad eum. **E**t rogabat eū vt de/
scenderet et sanaret filiū cius. **I**nspiebat ei
mori. **D**ixit ḡ iesus ad eū. **N**isi signa et pdi/
gia videritis non creditis. **D**icit ad eum re/
gulus. **H**omine: descendē p̄ usq; moriaſ filius
meus. **D**icit ei iesus. **V**ade: filius tu⁹ viuit.
Credidit homo sermoni⁹ quē dixit ei iesus
et ibat. **J**am autē eo descendēt serui occur/
rerunt ei: et nunciauerunt dicentes: q̄ filius
eius viueret. **I**nterrogabat ergo horam ab
eis ī qua melius habuerit. **E**t dixerunt ei
q̄ heri hora septima reliquit eū febris. **C**
ognouit ḡ pater q̄ illa hora erat in qua dixit
ei iesus: filius tu⁹ viuit. et credidit ip̄e et do/
mus eius tota. **H**oc itē secundū signum fe/
cit iesus cū venisset a iudea in galileā. **V**

Mat. 9.5.
Mar. 5.5.
Luc. 8.5.

2. Regi. 12.

A **D**icit hec erat dies festus iudeorum
et ascendit iesus hiersolymā. **E**st at
hiersolymis pbatica piscina q̄ co/
gnominabat hebraice bethsaida qnq; porti/
cus habēs. In his iacebat multitudo magna
languentiss. cecorū. claudorū aridorū expe/
ctantium aque motū. **A**ngelus autē domi
descēdebat fīm tpus in piscinam. et moue/
bat aqua. **E**t q̄ p̄o descendisset in piscinam
post motionem aque. sanus fiebat a quacun/
q; detinebat infirmitate. **E**rat autē qdā hō
ibi triga et octo annos habens in infirmi/
tate sua. **H**unc cum vidisset iesus iacentem.
et cognouisset q̄ iam multum tempus habe/
ret dicit ei. **E**lis sanus fieri? **R**espondet ei lá
gildus. **H**omine: hoīem non habeo vt cum
turbata fuerit aqua mittat me in piscinam.
Hum venio em ego. alius ante me descēdit.
Dicit ei iesus. **S**urge tolle grabatū tuum et
ambula. **E**t statim sanus factus est hō ille: et
sustulit grabatum suum et ambulabat. **E**rat
autē sabbatū i die illo. **D**icebant ergo iudici
illi qui sanatus fuerat. **S**abbatū est: non li/
cet tibi tollere grabatū tuum. **R**espōdit eis
Qui me sanum fecit ille mihi dixit. tolle gra/
batum tuū et ambula. **I**nterrogauerūt ḡ eū
Quis est ille homo qui dixit tibi: tolle gra/
batum tuū et ambula? **I**s autē qui sanus fu/
erat effectus nesciebat quis esset. **J**esus enī
declinavit a turba cōstituta in loco. **P**oste
inuenit eum iesus in templo. et dixit illi. **E**c/
celanus factus es: iam noli peccare: ne dete/
rius tibi aliquid cōtingat. **A**bīt ille homo:
et nunciauit iudeis q̄ iesus esset q̄ fecit eū sa/
num. **P**ropterea persequebātur iudei iesum
q̄ hec faciebat i sabbato. **I**hs autē rñdit eis.
Ihal meus vsc̄ mō opa et ego operor. **P**ro/
pterea ḡ magis q̄rebant eū iudici interficere

Mat. 9.b.
Mar. 2.c.
Luce. 5.e.

C

q̄ nō solum soluebat sabbatū s̄ et patrēs uū
dicebat deum: eq̄lem se faciēs deo. **R**espon/
dit itaq; ih̄s et dixit eis. **A**mē amē dico vob
non pōt filius a se facere qc̄q;: nisi qđ vide/
rit p̄em faciētem. **N**ecunq; em̄ ille fecerit
hec et filius s̄l̄r facit. **I**hal em̄ diligit filium.
et omia demonstrabit ei opa vt vos miremi. **D**icit
em̄ pater suscitat mortuos et viuiscitat. sic et
filius quos vult viuiscitat. **N**einq; em̄ p̄ iudi/
cat quēq;: s̄ omē iudiciū dedit filio vt omēs
honorificant filiū sicut honorificant patrem
Qui nō honorificant filiū: nō honorificant pa/
trem q̄ misit illū. **A**men amē dico vob: q̄: q̄
vbuū meū audit: et credit ei q̄ misit me: habet
vitā eternā. **E**t in iudiciū nō venit: sed tran/
siet a morte in vitā. **A**men amē dico vobis:
q̄ venit hora et nunc est qn̄ mortui audient
voce filij dei et q̄ audierint viuet. **G**icut enī
p̄ habit vitā in semetip̄o: sic dedit et filio ha/
bere vitā in semetip̄o. **E**t potestatez dedit ei
iudiciū facere: quia filius homis est. **M**olite
mirari hoc: q̄ venit hora in qua oēs q̄i mo/
numenit sūt audient vocem filij dei: et pli/
cedent q̄ bona fecerunt in resurrectōe vite:
q̄do mala egerūt i resurrectōe iudicij. **N**ō
possum ego a meip̄o facere qc̄q;. **S**ic audio
iudico: et iudiciū meum iustū est: s̄quia non
q̄ro voluntatē meam sed voluntatē ei⁹ q̄ mi/
sit me. **S**i ego testimonij phibeo de meip̄o
testimonij meū nō est verum. **A**lius est qui
testimonium phibet de me: et scio quia ver
est testimonij eius qđ perhibet de me. **V**os
misistis ad iohannē et testimonij perhibuit
veritati. **E**go autē nō ab hoīe testimonium
accipio sed hec dico vt vos salui sitis. **I**lle
erat lucerna ardēs et lūces. **V**os autē volui/
stis ad horā exultare in luce eius. **E**go autē
habeo testimonij maius iohanne. **O**pera
em̄ que dedit mihi p̄ vt pficiam ea ipsa opa
que ego facio testimonij phibent de me: q̄a
pater misit me. **E**t qui misit me pater ipse te/
stimonij perhibuit de me. **N**einq; vocez eius
vnq; audibis: necq; speciem eius vidistis.
Et verbum eius non habetis in vobis mal/
nens. quia quem misit ille. huic vos nō cre/
ditis. **S**crutamini scripturas. quia vos pu/
tatis in ipsis vitā eternā habere. **E**t ille sunt
que testimonij phibent de me: et non vultis
venire ad me vt vitam habeatis. **C**laritatez
ab hominibus non accipio: sed cognoui: vos
quia dilectionem dei non habetis in vobis.
Ego veni in nomine patris mei: et non acce/
pistis me. **S**i alius venerit in nomine suo. illuz
accipietis. **Q**uoniam vos potestis credere q̄
gl̄am ab inuicem accipitis. et gl̄am que a so

D

E

F

G

H

J. 8.5.

J. 8.5.

J. 8.5.

J. 14.6.

Johannes

lo deo est non querit? Nolite putare qz ego accusatur? sum vos apud patrem. Est qz accusat vos moyses in quo vos speratis. Si emi crederetis moysi: crederetis fons et mihi. De me emi ille scripsit. Si aut illius. Ipsi non creditis quod vobis meis creditis?

V VI panē: grās agentes deo. Cum ergo vidisset turba qz iesus non esset ibi neqz discipuli ei: ascenderūt in nauiculas: et venerūt caphar naum querentes iesum. Et cum inuenissent euz trans mare. dixerunt ei. Rabbi. quādo huic vesti? Respondebat iesus: et dixit: Amē amen dico vobis: queritis me nō quia vidi-

A

Mat. 4.5.
Mar. 3.6.
Luce. 4.6.

Mat. 14.6.
Luce. 9.6.

Mat. 14.6.
Mar. 6.6.
Luce. 9.6.

Mat. 14.6.
Mar. 6.6.
Luce. 9.6.

B

Mat. 14.6.
Mar. 6.6.
Luce. 9.6.

Mat. 14.6.
Luce. 7.6.

Mat. 14.6.
Mar. 6.6.
Luce. 6.6.

C

Mat. 14.6.
Mar. 6.6.

D Ost hec abiit iesus trās mare galilee qd est tyberiadis. Et sequebat eū multitudi magna: qz videbāt si gna que faciebat sup his qz infirmabantur.

Subiit ergo in monte iesus: et ibi sedebat cū discipulis suis. Erat autē primū pascā dies festus iudeorū. Cū subleuasset qz oculos iesus et vidisset quia multitudi maxima venit ad eum dicit ad philippū. Enī emem? panes ut manducent hi? Hoc autē dicebat tēptans eum. Ipse emī sciebat quid esset factur? Respondit ei philippus. Ducebatū denario: ut panes non sufficiunt eis: ut vniuersiqz modi cum quid accipiat. Dicit ei vñus ex discipulis eius: andreas frater simonis petri. Est puer vñus hic qui habet quinqz panes hordeacos et duos pisces. Sed hec qd sunt in er tantos? Dicit ergo iesus. Facite hoies discubere. Erat autē senū multum in loco.

Discubuerūt ergo viri numero quasi quinqz milia. Accepit ergo iesus panes. et cuz gratias egisset. distribuit discubentibus. Similiter et ex piscibus quātū volebāt. Ut autē impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite quae superauerāt fragmēta ne pereant. Collegerūt ergo et ipse rūt duodecim cophinos fragmētorū ex quinqz panibus hordeaceis et duobus piscibus: que superfuerūt his qz manducauerāt. Illi ergo hoies cum vidissent qd iesus fecerat signū. dicebāt. Quia hic est vere ppheata qz venturus est in munidum. Jesus ergo cum cognouisset qz venturi essent ut rapient eum et facerēt eum regē. Fugit itez in monte ipē solus. Ut autē sero factū est: descendērunt discipuli ei: ad mare. Ecum ascendissent nauim venerunt trans mare in capharnaū. Et tenebre iā facte erāt et nō venerat ad eos iesus. Hare autē vento magno flāte exurgebat. Cu z remigassent ergo quasi stadia vigitiqz aut triginta vi dent iesum ambularem supra mare: et proximū nauī fieri et timuerūt. Ille autē dicit eis. Ego sum. nolite timere. Voluerūt ergo eum accipere in nauim: et statim nauis fuit ad terrā quam ibant. Altera dīe turba qz stābat trans mare vīdit quia nauicula alia non erat ibi nisi vna. et qz nō introisset cum discipulis suis. Jesus in nauim: sed soli discipuli eius abissent. Alii vobis supuenerunt nauis a tyberiade iuxta locum vbi manducauerant

saturati esitis. Operamī non cibuz qz perit s qz permanet in vitam eternam quez filius hominis dabit vobis. Hūc emī pater signauit deus. Dixerunt ergo ad eū. Quid faciem? vt opemur opa dei? Respondit ih̄us et dixit eis. Hoc est op' dei vt credatis in eū quē misit illes. Dixerūt ergo ei. Quod ergo tu fas signū vt videam? et credam? tibi? Quid operi? Patres nři māduauerūt māna ī de scerto: sicut sc̄ptū est. Panē de celo dedit eis manducare. Dixit qz eis iesus. Amen amen dico vob. nō moyses dedit vob panē de celo: sed p̄ me dat vob panē de celo verum.

Panis emī verū est qz de celo descēdit. et dat vītā mūndo. Dixerūt qz ad eū. Vnde sp̄ da nobis panē hunc. Dixit autē eis ih̄us. Ego sum panis vite. Qui venit ad me: nō esuriet. et qz credit in me nō sitiet in eternū. H̄z dixi vobis qz vīdistis me et nō credidistis. H̄z qd dat mihi p̄ me ad me veniet: et eū qz veit ad me nō ejciām foras. qz descendēt de celo non vt faciam vīlūtātē mēā: sed vīlūtātē ei? qz misit me patris. vt qd dedit mihi non perdam ex eo: sed resuscitē illud in nouissimo die. Hec ē autē vīlūtātē p̄ris mei qz misit me: vt oīs qz vīdet filium et credit in eū habeat vitam eternā. et ego resuscitabo eum ī nouissimo die.

Murmurabāt qz iudei de illo: qz dīxīt. ego sum panis vīvus qz de celo descendēt. Et dicebāt. Nōne hic est filius ioseph cui nos nouimus p̄rem et m̄rez? Quō qz dīxit hic: qz de celo descendēt. Reipodit qz ih̄us et dīxit. eis. Nolite murmurare in inuicē. Nō po test venire ad me nisi pater qz misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Est sc̄ptū in ppheatis. Erunt omnes do cibiles dei. Ois qz audiūst a patre et didicīt veit ad me. Nō qz p̄rem vīdit qz qz: nisi is qz est a deo: hic vīdit p̄rez. Amē amē dico vob qz credit ī me habet vitam eternā. Ego suz panis vite. Patres vestrī manducauerunt māna ī deserto. et mortui sunt. Hic ē panis de celo descendens: vt si qz ex ipo māduauerit nō moriatur. Ego sum panis vīvus qz de celo descendēt. Si quis manducauerit hoc pane vīvet in eternū. Et panis quem ego dabo caro mea est: pro mundi vita.

Mat. 16.4.
Mar. 8.6.

Sapient. 16.
S. 7.7.

Ecc. 24.

Mat. 26.6.
Mar. 14.6.
Luce. 22.6.

S. 5.6.

E

Mat. 13.6.
Mar. 6.6.
Luce. 4.6.

3.7.6.

Mat. 13.6.
Mar. 6.6.
Luce. 4.6.

3.7.6.

Mat. 11.6.
Luce. 10.6.

3.16.6.

F

Johannes

Glitigabant ergo iudei ad inuicem dicentes
Quomodo potest hic nobis carnez suam dare
ad manducandum? Ait ḡ eis Iesus. Amen
amen dico vobis: nisi māducaueritis carnē
filii homis et biberitis eius sanguinem: non
habebitis vitā in vobis. Qui māducat meā
carnē, et bibit meū sanguinē: habet vitā eter-
nam: et ego resuscitabo eū in nouissimo die.
Caro em̄ me a vere est cibus et sanguis meo
vere est potus. Qui māducat meam carnē
et bibit meū sanguinē in me manet et ego in illo.
Sicut misit me viuēs pater: et ego viuo
propter patrem. et q̄ manducat me. et ipse
viuet propter me. Hic ē panis qui de celo de-
scedit. Nō sic māducauerunt patres vestri
manna. et mortui sunt. Qui manducat hunc
panem viuet in eternū. Hec dixit in synago-
ga docēs in capernaum. Multi ḡ audien-
tes ex discipulis ei dixerunt. Qurus est hic
fmo. Et q̄s potest eum audire? Sciens aut̄
Iesus apud semetipm. q̄ murmurarent de
discipuli eius: dicit eis. Hoc vos scandali-
zat. Si ḡ videritis filium hominis ascendētem
vbi erat p̄us. Op̄us est q̄ viuiscat. caro nō
potest q̄c q̄. Verba que ego locutus sum vo-
bis: sp̄us et vita sunt. Sed sunt quidam ex
yobis q̄ non credunt. Sciebat enim ab initio
Iesus qui essent credētes: et quis traditurus
eret eū. Et dicebat. P: optere a dixi vobis:
q̄ nō nemo potest venire ad me nisi fuerit ei da-
tum a patre meo. Ex hoc multi discipulorū
eius abierūt retro: et tā nō cum illo ambula-
bant. Dixit ergo Iesus ad duodecim. Nun-
qđ et vos vult abire? Respondebat ergo ei: Si
mon petrus. Domine ad quem ibimus? Verba
vite eterne habes. Et nos credimus et co-
gnouimus q̄ tu es xp̄us filius dei. Respo-
dit ei Iesus. Nonne ego vos duodecim elegi
et ex yobis unus dabo us est? Dicebat aut̄
de iuda simonis scariothis. Hic enim erat tra-
ditur eū cū esset vñ ex duodecim.

Aost hec aut̄ ambulabat ihus in gali-
leam. Non enim solebat in iudeā am-
bulare: q̄ q̄ret ait eum iudei interficere.
Erat aut̄ in primo dies festus iudeorū
scenophegia. Dixerūt aut̄ ad eū fratres ei.
Transi hinc. et vade in iudeā: vt discipli tui
videant op̄a tua quæ facis. Nōno quippe in
occulto qđ facit et quererit ipse in palam esse.
Si hec facis. manifesta teipm mūdo. Neqz
enī fratres eius credebant in eū. Dicit ḡ eis
Iesus. Tempus meū nō dum aduenit: temp⁹
aut̄ vestrū temp⁹ est paratū. Non pōt mūd⁹
odisse vos. Ne aut̄ odit: q̄ ego testimoniu-
phibeo de illo: q̄ op̄a eius mala sunt. Vos
ascendite ad diem festū hunc. Ego enim nō

ascendam ad diē festū istū: q̄ meum tps nō
dum impletū est. Hec cū dixisset ipse mansit
in galilea. Ut aut̄ ascēderūt fratres ei: tunc
et ipse ascēdit ad diē festū non manifeste: sed
q̄li in occulto. Judei ergo q̄rebāt eū in die
festo. et dicebat. Ubi ē ille? Et murmur mul-
tus erat in turba de eo. Quidā em̄ dicebant
q̄ bon⁹ est: alij aut̄ dicebāt non: sed seducit
turbas. Nōmo tñ palam loquebāt de illo p-
pte: metū iudeorū. Jam aut̄ die festo medi-
ante ascēdit Iesus in templū et docebat. Et
mirabantur iudei dīcētes. Quomodo hic litteras
scit cum nō didicerit? Respōdit eis Iesus. et
dixit. Nea doctrina nō est mea: sed eius q̄
misit me. Si quis voluerit voluntate ei fa-
cere: cognoscet de doctrina vtrū ex deo sit:
an ego a meipso loquar. Qui a s. metipso loq-
tur: glam. pp̄iam q̄rit. Qui aut̄ q̄rit gloriaz
eius qui misit eū. hic verax est. et iniusticia i
illo non est. Nōne moyses dedit vobis legē?
Et nō ex vobis facit legē. Quid me que-
ritis interficere? Respondit turba et dixit.
Demonū habes. Quis te q̄rit interficere?
Respōdit Iesus et dixit eis. Unū opus feci
et oēs mirami. Propterea moyses dedit vo-
bis circūcisionē: nō q̄ er moys est s ex pribus.
Et in sabbato circūcidit homiem. Si
circūcisionem accipit hō in sabbato vt non
soluaf lex moysi. mihi indignam. q̄ totum
hoiem sanū feci i sabbato. Polite indicare
hī faciem: sed iustū iudiciū iudicare. Dice-
bant ergo q̄dam ex hierosolymis. Nonne hī
est quem q̄runt interficere? Ecce palā loqui-
tur. et nihil ei dicunt. Nunqđ vere cognoue-
rūt p̄ncipes q̄ hic est christus? Sed hūc sci-
mus vnde sit: christus aut̄ cū venerit nō
scit vnde sit. Clamabat ergo Iesus in templo
docēs et dicens. Et mescitis et vñ similitatis.
et a meipso non venis: sed est verus qui misit
me quām vos nescitis. Ego scio eū. et si di-
xero q̄ nescio eū: ero similis vobis mēdar.
Sed scio eū: q̄ ab ipso sum et ipse me misit
Querebant ḡ eum apprehendere: et nō mi-
sit in illum manus: q̄ nonduz venerat hora
eius. Et turba aut̄ multi crediderunt in eū.
Et dicebant. Christus cū venerit: nūqđ plu-
rasigna facie: q̄ que hic facit? Audierūt pha-
risei turbā murmurantem de illo hec et misle-
runt p̄ncipes et pharisei in ministros vt apre-
henderent Iesum. Dixit ḡ eis Iesus. Adhuc
modicū tempus vobis cū sum: et vado ad eū
q̄ memisi. Queritis me et nō inuenietis: et
vbi ego sum: vos nō potestis venire. Dire-
runt ergo iudei ad semetiplos. Quomodo hic
iturus est: q̄ non inueniemus eū? Nūquid
in displosionem gentiū iturus est et docturis

5

v. Cor. ii. c.

43. T. 45. 46.

8. 49. 7. 73.

76. 77. 78. 79.

o. 91.

Math. 26. f.

Mar. 14. g.

Luce. 22. g.

Mat. 26. d.

Mar. 14. d.

Mat. 16. d.

Mat. 16. d.

A

B

v. 6. c.

j. 8. f.

Deutro. 1.

j. 8. c.

E

Mat. 21. g.

Mar. 11. b.

Lue. 19. g.

et. 20. c.

et. 22. a.

j. 13. f.

Diere. 29.

Mat. 7. c.

Luce. 13. c.

Johannes

Fgentes: **Q**uis est hic fīmo quē dixit querel
 me & nō inuenieris: & vbi sum ego vos non
 potestis venire: **I**n nouissimo aut die mag
 festiuitatis stabat Iesus & clamabat dicens.
Si quis sit venit ad me & bibat **T**hi*qui cre
 dit in me sicut dicit scripture: flumina de vē
 tre eius fluent aque viue.* **H**oc autē dixit de
 spū quem accepturi erāt credētes in eū. **N**ō
 dum em̄ erat spūs dat: q*z* isus nondū erat
 glorificat? **E**x illa ḡ turba cū audisset hos
 fīmones eius dicebāt. **H**ic est vere ppheta
Alij dicebāt. **H**ic est xp̄s. **Q**uidā aut dice
 bant. **N**unq̄d a galilea venit xp̄s: **N**onne
 scripture dicit*qz ex semie dauid & de beth
 leem castello vbi erat dauid venit xp̄s?* **D**is
 sensio itaq̄ facta est in turba ppter eū. **Q**ui
 dam aut ex ip̄is volebant ap̄phendere eum
 sed nemo misit sup eū manus. **V**enerāt ḡ mi
 nistri ad pontifices & phariseos: & dixerunt
 eis illi. **Q**uare nō adduxistis illū? **R**espōde
 runt ministri. **N**unq̄d sic locut̄ est hō: sicut h̄
 loquī: **R**ūderūt ḡ eis pharisei. **N**unquid
 & vos seducti estis? **N**unq̄d ex p̄ncipib̄ ali
 quis credidit in eūz: aut ex phariseis: **S**ed
 turba hec q̄ non nouit legem maledicti sunt.
Dicit nicodemus ad eos ille q̄ venit ad eū
 nocte q̄ vñ̄ erat ex ip̄is. **N**unq̄d lex nr̄a iu
 dicat hoīem nisi prius audierit ab ip̄o & cog
 uerit qd faciat. **R**esponderunt & dixerūt ei:
Nūq̄d & tu galileo es? **S**crutare scripturas &
 vide: q*z* galilea pp̄ha nō surgit. **E**t reuersi
 sunt vniquisq; in domū suam.

VIII
A
Thus aut prexit in mōtē oliueti & di
 luculo iterū venit in templum & oīs
 v̄s venit ad eūz: & sedens docebat
 eos. Adducunt aut scribe & pharisei mulie
 rem in adulterio dēphensam & statuerūt eaz
 in medio & dixerūt ei. **M**gr̄ hec mō de
 phensa est in adulterio. **I**n lege aut moyses
 mādauit nob hmōi lapidare. **T**u ḡ qd dic
 hoc aut dicebāt tēptantes eū: vt possent ac
 cusare eū. **J**esus aut inclinās se deorsum di
 gitō scribebat in terrā. **L**ū ḡ pseuerarent in
 terrogātes: erexit se & dixit eis **Q**ui sine pec
 cato est vestrū p̄mus in illam lapidē mittat
 Et iterum se inclinans scribebat in terram.
 Audiētes aut hec: vnu post vnu exhibat in
 cipientes a seniorib̄ & remāsit solus **I**esus
 & mulier in medio stans. **E**rigēs aut se isus
 dixit ei. **M**ulier: vbi sunt q̄ te accusabant.
Nemo te qdemnauit? **Q**ue dixit. **N**eo dñe
 dixit aut isus. **N**ec ego te condēnabo. **V**a
 de & iam ampli noli peccare. **I**terū ḡ locu
 tus est eis isus dicens. **E**go sum lux mūdi.
Qui sequit me non ambulat in tenebris: sed
 habebit lumen vite. **D**ixerunt ḡ ei pharisei

Tu de teipo testimonii phibes testimonii
 tuu3nō est verū. **R**espōdit isus & dixit eis
Et si ego testimonii phibeo de meipo: ve
 rum est testimonii meū: q*z* scio vñ veni: & q̄
 vado. **V**os aut nescitis vñ venio: aut q̄ va
 do. **V**os fīm carnem iudicatis: ego non iu
 dico quēq;. **E**t si iudico ego: iudicium meū
 verū est: q*z* solus nō sum: sed ego & qui misit
 me pater. **E**t in lege vña scriptum est: quia
 duoz hoīm testimonii vez est. **E**go sum q̄
 testimonii phibeo de meipo & testimoniu3
 phibet de me q̄ misit me pater. **D**icebāt ḡ ei
Vibi est pater tuus. **R**espōdit isus. **N**e q̄
 mescitis neq̄ patrem meū. **S**i me scireti for
 sitan & patrē meum scireti **H**ec xp̄ba locut̄
 est isus in gazophylatio docens in templo
Et nemo apprehendit eū: q*z* nec dum vene
 rat hora eius. **D**ixit ḡ iterū eis isus: ego ya
 do & q̄ritis me: & in peccato vño moriemini.
Quo ego vado vos nō potestis venire. **D**ice
 bant ḡ iudei. **N**unq̄d interficiet semetipm
 q*z* dicit quo ego vado vos non potestis ve
 nire. **E**t dicebat eis. **C**los deorūm eſi: ego
 de superius sum. **V**os de mūdo h̄ estis ego
 non sum de h̄ mundo. **D**ixi ḡ vob: q*z* morie
 mini in peccatis vestris. **S**i em̄ nō credide
 rit q*z* ego sum: moriem̄ in peccato vestro.
Dicebant ergo ei. **T**u q̄s es? **D**ixit eis ihs.
Principiū q̄ tloquor vob. **M**ulta habeo d
 vob loqui & iudicare **S**ed q̄me misit vera x
 est: & ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mō.
Et non cōguerūt q*z* p̄rem eius dicebat deū
Dixit ḡ eis ihs. **T**u exaltauerit filiū hoīs
 tunc cognoscetis q*z* ego suz: & a meipo facio
 nihil: sed sicut docuit me p̄t hec loquor. **E**t
 q̄me misit: mecū est: & non reliqt me solum:
 q*z* ego q̄ placita sunt ei facio sp. **H**ec illo lo
 quente multi crediderūt in eū. **D**icebat ḡ ie
 sus ad eos q̄ crediderunt ei iudeos. **S**i vos
 māseritis in fīmone meo: vere discipuli mei
 eritis: & cognoscetis veritatē & veritas libe
 rabit vos. **R**espōderūt ei. **S**emen abraesu
 mus & nemī fūiūimus vñq̄. **Q**uo tu dicis
 liberi eritis? **R**ūdit eis isus. **A**men amen
 dico vob q*z* oīs q̄ facit peccatū fūus ē pec
 cati. **S**eru aut nō manet in domo in etnū. **R**ho. 3. d.
Filius aut manet in eternū. **S**i ḡ vos fili? li
 berauerit: vere liberi eris. **S**cio q*z* fili abrae
 estis: sed q̄ritis me interficere: q*z* fīmo meus
 nō capit in vob. **E**go qd vidi apd p̄ez loqr
 & vos q̄ vidistis apud p̄rem vñm facit. **R**e
 spōderunt & dixerunt ei. **P**rt nr̄ abraam est.
Dicit eis isus. **S**i fili abrae est opa abrae
 facite. **N**uncaut queritis me interficere ho
 minē q̄ veritatē vobis locut̄ sum quā audi
 ui a deo. **H**oc abraam nō fecit. **V**os facitis

5.5.e.

Deutro. 17.
Mat. 48.c.
Heb. 10. v.
2. Cor. 13. a.

Mat. 11. g.
Mar. 12. b.
Luc. 19. g.
5.7.g.

Rho. 3. a.
5.3.g.
D

5.3.c.
1. Joh. 3. c.

E

y

Johannes

opa patris vestri. Dixerūt itaque ei. Nos ex
fornicatiōē sumus nati. Unū patrē habet
mus deū. Dixit ergo eis iesus Si deus pa-
vester esset: diligenteris vñq; me. Ego em ex
deo pcessi t veni. Neq; em a meipso veni: s
ille me misit. Quare loquela meā nō cognoscit.

¶ Joh. 3. b.

¶ Quid est ex p̄te diabolo estis: t desideria p̄tis
vestri vultis facere. Ille homicida erat ab i-
tio: t in veritate nō stetit: qz nō est veritas i-
eo. Cum loquif mendatiū ex p̄ p̄tis loquit
qrmendax est t pat̄ eius. Ego aut̄ si verita-
tem dico: nō creditis mihi. Quid ex vob ar-
guet me t peccato? Si vñtate dico: qre vos
nō creditis mihi. Qui ex deo est v̄ba dei au-

¶ Joh. 4. a.

dit ¶ Propterea vos nō auditis: qz ex deo n̄
estis. Responderunt ḡ iudei t dixerunt ei.
Nonne bñ dicim⁹ nos qz samaritan⁹ es tu: t
demoniū habes? Rñdit ihs ¶ Ego demoni-
um nō habeo s̄ honorifico patrē meū t vos
inhonorastis me. Ego autē nō quero gl̄iam
meam. Est qz qrat: t iudicet. Amē amē dico
vobis si quis s̄ monē meū suauerit: morez
nō videbit in eternum. Dixerunt ergo iudei
Nūc cognouim⁹ qz demoniū habes Abraā
mortuus est t pp̄he: t tu dicas: si qz s̄ monē
meū seruauerit nō gustabit morte in eternu⁹
Nūq; tu maiores p̄t n̄o abraā qz moriu⁹
est. Et pp̄he mortui sunt. Quē teipm facis
Respodit ihs. Si ego glorifico meipm gl̄a
mean nihil est. Est pater me⁹ qz glorificat me
quem vos dicitis: qz deus nr̄ est: t nō cogui-
stis eum. Ego aut̄ noui euz ¶ E: si dixeris qz
nō scio eū: ero similis vobis mēdar. H̄z scio
eum: t sermonē eius fuo. Abraam pater vñ
exultauit vt videret diē meū: vidit t gauisus
est. Dixerūt ḡ iudei ad eū. Quinq; ginta an-
nos nondū habes t abraā vidisti? Dixerunt eis
ihs. Amē amē dico vob; anq; abraam fieret
ego sum. Tulerūt ḡ lapides vt iacerēt in eū
Ihs aut̄ abscondit se t exiuit de tēplo. IX

¶ 5.

¶ 7. b.

¶ A

Et pteriens iesus vidi hoiem cecuz
a nativitate: t interrogauerūt eū di-
scipuli eius. Rabbi: qz peccauit: b
aut̄ parentes eius vt cec⁹ nasceret? Respon-
dit ihs. Neq; hic peccauit neq; parētes ei⁹
sed vt manifestent opa dei in illo. Adeo por-
tet opa opa eius qm̄ misit me donec dies est
Venit nox qn̄ nemo p̄t opari. Quādiu sū
in mūdo: lux sum mundi. Hec cū dixisset ex-
puit in terrā: t fecit lutum ex sputo: t liniuit
lutū sup oculos ei⁹: t dixit ei. Vade t laua
in natatoria syloe qd̄ interrogat missus. Ab
iht ḡ t lauit: t venit videntis Itaq; vicini t q
viderāt eum p̄us qz mēdicus erat: dicebant
Nonne hic est qz sedebat t mendicabat? Alij

¶ B

B

dicebant: qz hic est: alij aut̄ nequaq;: s̄ simi-
lis est eius. Ille x̄o dicebat qz ego sum. Di-
cebant ḡ ei. Quomō apti sunt tibi oculi? Re-
spondit ille hō qui dicif iesus lutum fecit: et
vnxit oculos meos t dixit mihi. Vade ad na-
tatoria syloe: t laua. Et abij t lauit: t video
Et dixerunt ei. Abi est ille. At nescio. Ad-
ducunt eū ad phariseos qz cec⁹ fuerat. Erat
aut̄ sabbatū qn̄ lutum fecit Jesus: t aperuit
oculos eius. Itcz ḡ interrogabant eū pha-
risei qd̄ vidisset. Ille aut̄ dixit eis. Lutum
mihi posuit sup oculos: t laui t video. Dice-
bant ḡ ex phariseis qdam Nō est hic homo
a deo qz sabbatū non custodit. Alij autem di-
cebāt. Quō p̄t hō peccator hec signa face-
re? Et scisma erat inter eos. Dicunt ergo ce-
co iteruz. Tu qd̄ dicas de illo qz aperuit ocu-
los tuos? Ille aut̄ dixit: qz pp̄ha ē. Nō cre-
diderūt ḡ iudei de illo qz cecus fuisse t vi-
dissent: donec vocauerūt pentes eius qz vide-
rat: t interrogauerūt eos dicentes. H̄ic est si-
lius vester quem vos dicitis qz cecus nar-
est. Quō ergo nunc videret? Respondebat eis
parentes eius t dixerūt. Scimus qz hic ē si-
lius noster t qz cecus natus est. Quō aut̄
nūc videat nescimus: aut̄ quis ei⁹ apuit ocu-
los nos nescimus. Ipm interrogate. Etate
habet: ipē de se loquaf. Hec dixerūt paren-
tes eius: quoniā timebant iudeos. Jam cī
cōspirauerant iudei: vt si qz eum confiteret
esse xp̄m: extra synagogā fieret Prop̄ea pa-
renes eius dixerūt: qz etatem habet ipm in-
terrogate. Vocauerunt ḡ rursum hominem
qz fierat cecus t dixerūt ei. Da gloriam deo
Nos scimus qz hic hō peccator est. Dicit ḡ
ille. Si peccator est nescio: vnum scio quia
cecus cū esse mō video. Dixerunt ergo il-
li. Quid fecit tibi? Quomō aperuit tibi ocu-
los? Respodit eis. Dixi vob iam t audisti.
Quid iterū vuli audire? Nūq; t vos vul-
tis discipuli ei⁹ fieri? H̄aledixit ergo ei: et
dixerunt. Tu discipulus illius sis: nos aut̄
moysi discipuli sumus. Nos scimus qz moysi
locut⁹ est de⁹: hūc aut̄ nescim⁹ vñ sit. Rñdit
ille hō: t dixit eis. In h̄z cī mirabile est quia
vos nescitis vñ sit: t apuit meos oculos. Si
mus aut̄ qz peccatores de⁹ nō audit: s̄ si qz
dei culto rest t voluntatē eius facit hunc ex-
audit. A seculo nō est auditū: qz qz aperuit
oculos ceci nati. H̄isi esset hic a deo nō pote-
rat facere quicq;. Rñderunt t dixerunt ei.
In peccati nat⁹ es tot⁹: t tu doces nos. Et
eiecerūt eū foras. Audiuit ihs qz eiecerūt eū
foras: t cū inuenisset eū dixit ei. Tu credis i
filiū dei. Rñdit ille t dixit. Quis est domine
vt credā in eū? Et dixit ei ihs. Et videntis eū

6

E

F

D

L

G

Johannes

¶ q̄loquit̄ tecū sp̄e est. At ille ait. Credo domine. Et p̄cidens adorauit eū. Et dixit ei iesus. In iudiciū ego in hunc mundū venī: vt q̄ nō vidēt videat: & q̄ vident ceci fiant. Et audierunt quidā ex phariseis q̄ cū ip̄o erāt: & dixerūt ei. Nunq̄d t̄ nos cecisum? Dixit eisib⁹. Si ceci es etis nō haberetis peccatū. Nūc nō dicit q̄ videm⁹: p̄ctim v̄rmāet.

Amen amen dico vob: q̄ nō in-
trat p̄ ostium in ouile ouiuū: sed alcē
dit aliunde. ille fur est & latro. Qui
aut̄ intrat p̄ ostium pastor ē ouiuū. Huic ostia-
rius aperit: & oues vocē eius audiūt. Et p̄
priis oues vocat nominati & educit eas. Et
cuz p̄pas oues emiserit an eas vadit & oues
illū sequunt: q̄ sc̄iunt vocē eius. Alienum
aut̄ non sequunt: sed effugit ab eo: q̄ non
nouerūt vocem alienorū. Hoc puerbinz di-
xiteis ih̄s. Illi aut̄ nō cognoverūt qd loq̄re
tur eis. Dicit ḡ eis iterū iesus. Amen amen
dico vob: q̄: ego sum ostium ouiuū. Q̄es q̄tq̄
venerūt fures sunt & latrones: sed nō audie-
runt eos oues. Ego sum ostium. Per me siq̄s
introicerit saluabit & ingrediet & egrediet &
pascua inueniet. Fur nō venit nisi vt fureat
& mactet & p̄dat. Ego veni vt vitā habeat
& abundantius habeat. Ego sum pastor boni.
Bon⁹ pastor aiam suā dat p̄ ouib⁹ suis
M̄ercenari⁹ aut̄ & q̄ nō est pastor cui⁹ non
sunt oues. p̄prie videt lupum veniente & di-
mittit oues & fugit. & lup⁹ rapit & dispergit
oues. M̄ercennarius aut̄ fugit: q̄: mercen-
narius est & nō p̄tinet ad eū de ouibus. Ego
sum pastor bonus & cognosco oues meas: ct
cognoscunt me mee. Sicut nouit me pat̄: &
ego agnosco patrem & animā meā pono pro
ouibus meis. Et alias oues habeo queno
sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adduce-
re & vocē meam audiēt: & fieri vnum ouile et
vn⁹ pastor. Propterea me diligit p̄: quia
ego pono aiam meā et iterū sumam eā. Ne-
mo tollit eam a me: sed ego pono eam a me-
ip̄o. Potestatē habeo ponendi eā: & p̄tātez
habeo iterū sumendi eā. Hoc mandatū acce-
pi a patre meo. Dissensio iterū facta est inter
iudeos ppter f̄mōnes hos. Dicebant autē
multilex ip̄is. Demonium habet et insanit.
Quid eum audit̄. Alij dicebāt. Hec yba
nō sunt demoniū habentis. Nunq̄d demo-
niū p̄t̄ cecorū oculos apire? Facta sunt
autez encenia in hierosolymis & hiems erat
Et ambulabat ih̄s in templo in porticu sa-
lomonis. Circūdederūt ḡ eum iudei: et dice-
bant ei. Quousq; aiam nostrā tollis? Si tu
es xp̄s dicnob palam. R̄nditeis ih̄s. Lo-
quor vob & nō creditis. Opa q̄ ego facio in

nomic p̄tis mei: hec testimoniuū phibent de
me. Sed vos nō creditis: q̄: nō estis ex oui-
bus meis. Q̄ues mee vocē meam audiūt: et
ego cognosco eas: & sequunt̄ me. Et ego vi-
tam eternā do eis. & nō gibunt in eternū: et
nō rapiet eas qd̄q̄ de manu mea. P̄t̄ meus
qd̄ dedit mihi maius omib⁹ est: & nemo p̄t̄
rape de manu p̄tis mei. Ego & p̄t̄ vnum su-
mus. Ḡustulerūt ḡ lapides iudei vt lapida-
rent eum. R̄ndit eis ih̄s. Multa bona opa
ostendi vob ex p̄tēmo. Propter qd̄ eorū
opus melapidatis. R̄ndent ei iudei. De
bono openō lapidamus te: sed de blasphem-
ia: & q̄ tu hō cum sis: facis te ipsum deuz
R̄ndit eis ih̄s. Nōne scriptū est in lege ve-
stra q̄ ego dixi dū est: Si illos dixit deos
ad q̄s f̄mo dei fac̄t̄ est: & nō p̄t̄ solui scrip-
tura quem p̄t̄ sanctificauit & misit in mundū
vos dicitis q̄: blasphemas q̄: dixi filius dei
sum: Sinon facio opa p̄tis mei nolite crede
re mihi. Si aut̄ facio: & si mihi nō vultis cre-
dere: opib⁹ credite vt cogiscatis & credatis
q̄: p̄t̄ in me est & ego in p̄t̄. Querebat ḡ eū
app̄hendere: & exiuit de manib⁹ eorū. Et
abijt iterū trans iordanē in eū locū vbi erat
Johes baptizans p̄mū: & ināsit illuc. Et m̄b
ti veneāt ad eū: & dicebāt: q̄: iohes qd̄em si-
gnū fēc nullū. Dia aut̄ qd̄cūg dixit Johes
de hō yāerāt: & multi credideāt in eū. XI

F

G
p̄t̄.gi.

mat.12.b.
Mar.3.b.

A

Erat aut̄ qd̄am languens lazarus a
bethania: & castello marie & marthe
sororū ei⁹. Maria aut̄ erat que vn-
xit dñm vnguento: & extersit pedes eius ca-
pilla suis: cui⁹ frat̄ lazarus infirmabat. Si-
serūt ḡ sorores eius ad eū dicētes. Dñe: ecce
quem amas infirmat. Audies aut̄ iesus di-
xit eis. Infirmitas hec non est ad mortē: sed
p̄ glā dei vt ḡ orifice filius dei p̄ eū. Dilige-
bat aut̄ iesus marthā: & sororē eius maria &
lazaru. Ut ḡ audiuit q̄ infirmabat tūc qd̄ē
mansit in eodem loco duob⁹ dieb⁹. Deinde
post hec dicit discipul⁹ ius. Eam⁹ in iudeā
iterū. Dicūt ei discipuli. Rabbi nūc q̄rebāt
te iudei lapidare: & itey vadis illuc. Respo-
dit iesus. Nōne duodeci sunt hore diei? Si
q̄s abulauerit in die: nō offendit: q̄: lucē hō
mūdi videt. Si aut̄ abulauit in nocte offen-
dit: q̄: lux nō ē in eo. Hece ait & post hec dicit
eis. Lazarus amic⁹ n̄ dormit s̄b vado vt a
somno excite eū. Dixerunt ḡ dis. ipuli eius. Mat.9.e.
Dñesi dormit salu⁹ erit. Dixerat aut̄ iesus
de morte ei⁹: illi aut̄ putauerūt q̄ de dormi-
tione somni diceret. Lūc ḡ ih̄s dixit eis ma-
nifeste. Lazarus mortuus est & gaudeo pro-
pter vos vt credatis qm̄ nō eraz ibi. Sz ea-
mus ad eū. Dicit ḡ thomas q̄ dicit didym⁹

B

Mat.9.e.
Mar.5.g.

Y 2

Johannes

C ad cōdiscipulos. **E**amus t̄ nos t̄ moriamur cum eo. **V**enit itaq; iesus: t̄ inuenit eū quā tuor dies iam in monumēto habentē. **E**rat aut̄ bethania iuxta h̄ierosolymā quasi stadi s̄ q̄ndecim. **M**ulti aut̄ ex iudeis venerant ad marthā t̄ mariam vt consolarent eas de fratre suo. **M**artha ḡ vt audiuit q; iesus ve nit occurrit illi: maria aut̄ domi sedebat. **D**icit ergo martha ad iesum. **H**ñe si fuisses hic frat̄ meus nō fuisset mortu? **S**ed t̄ nūc scio q; q̄cunq; poposceris a deo dabit tibi deus. **D**icit illi iesus. **R**esurget frater tuus. **D**icit ei martha. **S**cio q; resurget in resurrectiōe i nouissimo die. **D**icitei iesus. **E**go sum resurrectio t̄ vita. **Q**ui credit in me etiā si mortu? fuerit viuet t̄ oīs q̄ viuit t̄ credit in me non moriet in eternū. **R**edis h̄: sit illi. **A**tiq; domine. **E**go credidi q; tu es xp̄s filī dei viui q̄ in bunc mundū venisti. **E**t cum hec dixiſſet abiit t̄ vocauit mariā sororē suam silentio dicēs. **M**gr̄ adest: t̄ vocat te. **I**lla vt audiuit surrexerit cito: t̄ venit ad eū. **N**ondū enim venerat iesus in castellū: sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei martha. **J**udei ergo q̄ erant cū ea in domo t̄ solabant eā: cū vidissent mariā q; cito surrexit t̄ exiit: securi sunt eam dicētes. **Q**uia vadit ad monumētum vt plorat ibi. **M**aria ḡ cuz venisset vbi erat iesus vidēs eū: cecidit ad pedes ei⁹ t̄ dixit ei. **H**ñe si fuisses hic: nō esset mortu? fal me? **J**esus ḡ vt vidit eā plorantē t̄ iudeos q̄ venerant cū ea plorantes: infremuit spū: et turbauit seipm t̄ dixit. **U**bi posuistis eum. **D**icūt ei. **H**ñe veni t̄ vide. **E**t lachrymatus est iesus. **D**ixerit ḡ iudei. **E**cce quomō amabat eū. **Q**uidā aut̄ ex ip̄is dixerūt. **N**on poterat hic q̄ aperuit oculos ceci nati facere vt hic nō moreref. **J**esus ḡ rursum fremēs i se metiōp: venit ad monumentū. **E**rat autem spelūca: t̄ lapis suppositus erat ei. **D**it ih̄s. **L**ollite lapidez. **D**icit ei martha soror eius q̄ mortuus fuerat. **H**ñe iam fetet: q̄driduanus est eñ. **D**icit ei ih̄s. **N**ōne dixi tibi: qm̄ si credideris videb̄ gl̄am dei. **T**ulerunt ḡ lapidem. **J**esus aut̄ eleuati rursum ocl̄s dixit p̄ gr̄as ago tibi qm̄ audistime. **E**go aut̄ sciebam q; p̄ meaudis: sed ppter populuz q̄ circūstat dixi: vt credant q; tu me misisti. **H**ec cum dixisset voce maḡ clamauit. **L**azare veni foras. **E**t statim pdiit q̄ fuerat mortuus ligatus manus t̄ pedes instititis t̄ faciē illius sudario erat ligata. **D**ixit eis iesus Soluite eū: t̄ sinite abire. **M**uli ḡ ex iudeis q̄ venerant ad mariā t̄ martham t̄ viderant q̄ fecit iesus crediderunt in eū. **Q**uidam aut̄ ex ip̄is abierūt ad phariseos t̄ dixerunt eis.

q̄ fecit iesus. **C**ollegerūt ḡ pontifices t̄ pharisei cōciliū t̄ dicebāt. **Q**uid facim? **Q**uia h̄ichō multa signa facit. **S**i dimittim eū sic om̄es credent in eū. **E**t veniēt romani t̄ tolent n̄rm locum t̄ gente. **U**nus aut̄ ex ip̄is cayphas noīe cum esset p̄t̄ifex anni illi⁹ dixit eis. **G**los nescit q̄c̄q̄ nec cogitatis: quia expediat vobis vt vnuſ morias h̄o p̄ ip̄loret non tota gens peat. **H**oc aut̄ a semetiōp nō dixit sed cū esset pontifex anni illi⁹ p̄phetauit: q; iesus moriturus erat p̄ gente. **E**t non tm̄ p̄ gente: sed vt filios dei q̄ erant dispersi congregaret in vnum. **A**b illo ḡ die cogitatur ut interficerēt eū. **J**esus ḡ iam nō i p̄lam ambulabat aupud iudeos sed abiit in re gionē iuxta desertū in ciuitatē q̄ dicit esrem t̄ ibi morabāt eū discipulis suis. **P**roximū aut̄ erat pasca iudeoz t̄ ascenderūt mlti h̄ierosolymā de regione aī pasca vt sanctifica rent seipos. **Q**uerebāt ḡ iesum t̄ colloq̄bantur iad in iuicē in templo stantes. **Q**uid putatis: q; nō venit ad diē festum istum? **D**ederant aut̄ pontifices t̄ pharisei mādarum: vt si quis cognoverit vbi sit indicet: vt appre bendant eum.

XII A

T̄ iesus ḡ aī sex dies pasce venit be thaniā vbi lazarus fuerat mortuus quē suscitauit iesus. **F**ecerunt autē ei cēnā ibi: t̄ martha inistrabat: lazarus vnuſ erat ex discubētib⁹ cū eo. **M**aria ḡ accepit libram vnguēti nardi pistici p̄ciosi. **V**nxit pedes iesu: t̄ extersit pedes eius capillis suis: t̄ doin⁹ ipleta ē ex odore vnguēti. **D**ixit ḡ vñ ex discipulis ei⁹ iudas scario this q̄ erat eum traditurus. **Q**uare hoc vnguentum non veniūt trecentis denariis t̄ datum est egenis. **D**ixit aut̄ h̄ nō q; de egenis p̄tinebat ad eū: sed q; fur erat t̄ loculos ha bens ea q̄ mittebāt portabat. **D**ixit ḡ iesus. **S**inice illam: vt in diem sepulture mee fuet illud. **P**aupes eñ sp̄ habebitis vobiscū me aut̄ non sp̄ habebitis. **C**ognouit ergo turba multa ex iudeis q; illic est: t̄ venerūt non ppter iesum t̄m sed vtlazarū viderēt quē scitauit a mortuis. **L**ogitauerūt autē p̄incipes sacerdotū vt t̄ lazaruſ interficerēt: q̄ multi ppter illum abibant ex iudeis t̄ crede bant in iesum. **I**n crastinū aut̄ turba multa q̄ venerat ad diem festum cū audissent q; ve nit iesus h̄ierosolymā acceperūt ramos palmarum t̄ p̄cesserunt obuiā ei et clamabant. **O**sanna b̄ndictus qui venit in noīe dñi rex israel. **E**t inuenit iesus asellū t̄ sedet sup eū sicut scriptū est. **M**oli timere filia syon: ecce rex tuus venit sedens sup pullum assine. **H**ec non cognoverūt discipuli eius p̄mū: sed q̄n

Mat. 26. 1.
Mar. 14. 5.
Mat. 16. b.
Mar. 14. a.
Luc. 22. a.
Mat. 21. 2.
Mar. 11. 2.
Luc. 19. 5.
Mat. 21. 5.
Mar. 11. b.
Luc. 19. 5.
Mat. 21. 5.
Zach. 9.
Ezra. 16.

Johannes

glorificatus est iesus: tunc recordati sunt: qz
hec erant scripta de eo: et hec fecerunt ei. **T**e
testimonium ḡ phibebat turba q̄ erat cū eo qn̄
lazarum vocauit de monumēto: et suscitauit
eum a mortuis. Propterea et obuiā venit ei
turba: qz audierūt eum fecisse hoc signum.
Pharisei ḡ dixerūt ad scemetiōes. **A**uditis
qz nihil p̄ficiūt? Ecce mūdus tor⁹ post eū
abīst. Erant autē qdam ḡtiles ex his q̄ ascē-
derant ut adorarent in die festo. **I**lli ḡ acces-
serūt ad philipū q̄ erat a bethsaida galilee:
et rogabāt eū dicētes. **D**ñe volumus iesum
videre. Venit philipus et dicit andree. **A**n-
dreas rursum et philipus dixerūt iesi. **I**esus autē respođit eis dicēs. **V**enit hora ut cla-
rificetur filius homis. **A**mē amen dico vob
nisi granum frumenti cadens in frā mortuū
fuerit ipm̄ solū manet. **S**i autē mortuū fuerit
multū fructū affert. **Q**ui amat aīam suā per-
det eam. **E**t q̄odit aīam suā in h̄ mūdo in
vitā etiā custodit eā. **S**i q̄s mihi ministrat
me seq̄. **E**t vbi ego sum: illuc et mister meus
erit. **S**i q̄s mihi ministraverit honorificabit
eū p̄ meus. **N**unc aīa mea turbata est. **E**t
qd̄ dicam: Pater saluifica me ex hac hora.
Sed pp̄terea veni in horā hanc. **P**ropter clarifi-
cationem tuū. **V**enit ḡ vox de celo dicēs.
Et clarificauit: et itez̄ clarificabo. **T**urba er-
go q̄ stabant et audierat: dicebat tonitruū esse
factum. **A**lij autē dicebant. Angelus ei locu-
tus est. **R**espođit ihs et dixit. Non pp̄t me
hec vox venit sed pp̄ter vos. **N**unc iudiciū
est mūdi. **N**unc p̄nceps huius mundi eūcie-
tur foras. **S** et ego si exaltar⁹ fero a fra: oia
traham ad meipm̄. **H**oc autē dicebat si nifi-
cans q̄ morte esset moriturus. **R**ūdit ei tur-
ba. **N**os audiūm̄ ex lege: qz xp̄s manet in
eternū. **E**t quō tu dicis: oportet exaltari
filiū hoīs. **E**t q̄s est iste filius hoīs? **D**ixit ḡ
eis iesus. Adhuc modicū lumen in vobis ē.
Ambulate dū lucem habetis: vt nō voste-
nebre cōphendāt. **E**t q̄ ambulat in tenebris
nescit quo vadat. **B**uz̄ lucē habetis credite
in lucē: vt filiū lucis sitis. **H**ec locut⁹ est ihs
et abīt et abscondit se ab eis. **C**ū autē tanta si-
gna fecisset coram eis: nō credebant in eum.
vt h̄mo esiae impleref quem dixit. **D**ñe q̄s
credidit auditui nostro: et brachiuū dñi cui re-
uelatum est. Propterea nō poterāt credere
qz iterū dixit esaias. **E**xcecauit ocl̄os eorū
et induravit cor eorū vt nō videant oculis et
nō intelligāt corde et puertant̄ et sanem eos.
Hec dixit esaias qn̄ vidit gl̄am eius: et locu-
tus est deo. **V**erūtamē et ex p̄ncipibus mul-
ti crediderūt in eū: sed pp̄ter phariseos non
confitebant: vt de synagoga non eūcerētur.

Dilexerūt em̄ gl̄am hoīm magis q̄ gloriam
dei. Jesus autē clamauit et dixit. Qui credit
in me nō credit in me: sed in cū qui misit me.
Et q̄ videt me: videt eū q̄ misit me. Ego lux
in mundū veni: vt om̄is q̄ credit in me: in te
nebris non maneat. **E**t si q̄s audierit verba
mea et nō custodierit: ego n̄ iudico eū: n̄ veni
em̄ vt iudicē mundū: sed vt saluiscē mūdū.
Qui spernit me et non accipit v̄ba mea h̄z q̄
iudicet eum. **S**ermo quē locutus suz: ille iu-
dicabit eum in nouissimo die. **Q**uia ego ex
meip̄ nō sum locutus: sed q̄ misit me pater
sp̄e mihi mandatum dedit qd̄ dicam et quid
loquar. **E**go scio qz mandatū cius vita eter-
na est. **Q**ue ergo ego loquor sicut dixit mihi
pater sicloquo. **XIII**

G

Hate diem festū pasce sciens iesus qz
venit hora eius ut transcat lex h̄ mū-
do ad patrē: cū dilexisz̄ suos q̄ erāt
in mundo: in finem dilexit eos. **E**t cena fa-
cta cū diabolus iam misisset in cor: vt trade-
ret eum iudas simonis scariothis. **S**cies qz
om̄ia dedit ei p̄ in manus: et qra deo exiuit
et ad deum vadit: surgit a cena et ponit vesti-
menta sua: et cum accepisset lnt̄beū p̄cinctus
se. **D**einde misit aquam in peluim et cepit la-
uare pedes discipuloz: et extergere lnt̄beo
quo erat p̄cinctus. **V**enit ḡ ad simonē p̄e-
trum. **E**t dicit ei petrus. **D**ñe tu mibi lauas
pedes. **R**ūdit iesus et dixit ei. Qd̄ ego fa-
cio tu nescis modo: scies autē postea. **D**icit ei
petrus. Non lauabis mibi pedes in eternū.
Rūdit ei ihs. **S**i nō lauero tenō habeb par-
tem meū. **D**icit ei simon petrus. **D**hienō tā-
tum pedes meos: sed et man⁹ et caput. **D**icit
ei iesus. **Q**ui lauus est nō indiget nisi vt pe-
des lauet: sed est mūdus totus. **E**t vos mū-
dies: sed nō om̄es. **S**ciebat em̄ q̄s nā eſz̄
q̄ traderet eū. **P**ropterea dixit nō estis mū-
di om̄es. **P**ostq̄ gl̄auit pedes eoz̄ accepit
vestimenta sua et cū recubuisset itez̄ dixit eis
Scitis qd̄ fecerim vob⁹. **V**os vocali me ma-
gister et dñe et bñ dicitis. **S**um etem̄. **S**ic-
go ego laui pedes v̄ros dñs et mḡ et vos. **B**al. 6. a.
deberis alter alterius lauare pedes. **E**xem-
plū em̄ dedi vobis: vt quēadmodū ego feci
vobis: ita et vos faciatis. **A**men amen dico
vob⁹: nō est h̄uus maior dñs suo: neq; apl̄s
maiorē eo q̄ misit illū. **S**i hec scitis beatieri
tis si feceritis ea. **N**on de om̄ibus vob⁹ dico
Ego scio quos elegerim. **S**ed vt ad implea-
tur scriptura. **Q**ui manducat m̄cum panē p̄s. 40.
leuabit p̄tra me calcaneū suū. **A**modo dico
vob⁹ p̄usq̄ fiat vt cum factuz̄ fuerit credatis
qz ego sum. **A**men amē dico vob⁹ q̄ accipit
si quicun̄ misero: me accipit. **Q**ui autē meacci
L

A

Luce. 22. 2.
Mat. 11. 5.
Lue. 10. f.
5. 6. c.

B

C

Mat. 10. c.
Luce. 6. f.
3. 15. f.

D

Mat. 10. g.
Luce. 10. e.

Y 3

Johannes

p̄t: accipit eum q̄ inemisit. Cum hec dixisset
 īsus turbatus est spū: t̄ prestatus est et di-
 xit. ¶ Amen amen dico vobis: q̄ yn' ex vo-
 bis tradet me. Aspiciebant ḡ adinuitem dī:
 scipulis: hesitantes de quo diceret. ¶ Erat er/
 go recumbens ynus ex discipulis eius in si/
 nu īsu: quæz diligebat īsus. Innuit ḡ huic
 simon petrus t̄ dixit ei. Quis est de quo dīc?
 Itaq̄ cum recubuisse ille supra pectus īsu
 dicit ei. Domine q̄s est? Respondit īesus.
 Ille est cui ego intinctum panem porrexero.
 Et cum intinxisset panem: dedit iude simo-
 nis scariothis. Et post buccellam introiuit
 in eum satanas. Et dicit ei īesus. Quod fa-
 cis fac citius. Hoc aut̄ nemo sciuit discuben-
 tum ad quid dixerit ei. Quidam em̄ puta-
 bant q̄ loculos habebat iudas q̄ dixisset ei
 īsus: em̄ ea que opus sunt nobis ad diem
 festum: aut egenis ut aliquid daret. Cum ḡ
 accepisset ille buccella: exiuit p̄tinuo. Erat
 autem nox. Cum ḡ exiisse: dixit īesus. Nūc
 clarificatus est filius hois: t̄ deus clarifica-
 tus est in eo. Si deus clarificatus est in eo t̄
 deus clarificabit eum in semetip̄o t̄ p̄tinuo
 clarificabit eum. Filioli: adhuc modicū vo-
 biscum sum. ¶ Queritis me: t̄ sicut dixi iude-
 is: quo ego vado vos nō potestēt̄ venire. Et
 vob̄ dico modo. ¶ Mandatum nouū do vo-
 bis: vt diligatis inuicem sicut dilexi vos vt
 t̄ vos diligatis inuicem. In hoc cognoscēt̄
 om̄es: quia discipuli mei estis: si dilectionē
 habueritis ad inuicem. Dicite si mō petrus.
 Domine quo vadis. Respondit īesus. Quo
 ego vado nō potes me mō sequi: seqr̄s aut̄
 postea. Dicit ei petrus. Quare non possum
 te seq̄ mō. Aiam meā p̄ te ponā. Respondit
 ei īesus. Aiam tuā p̄ me pones. ¶ Amē amē
 dico tibi: nō catabit gall' dōec ter me neges.
A Turbez cor vestrū. Creditis in deum
 t̄ in me credite. In domo p̄ris mei
 mansiones mlt̄ e sunt. Si quo min' dixisse
 vobis q̄ vado parare vobis locū. Et si ab-
 iero t̄ p̄parauero vobis locū: iterū venio et
 accipiā vos ad meip̄m vt ybi sum ego t̄ vos
 sitis. Et quo ego vado scitis t̄ viā scitis. Dic
 ei thomas. Domine nescimus quo vadis. Et q̄
 modo possumus viā scire? Dic ei ihs. Ego
 sum via t̄ veritas t̄ vita. Nemo venit ad pa-
 trem nisi p̄ me. Si cognouissetis me t̄ patrē
 meū v̄tq̄ coognissetis. Et amodo coḡscetis
 cum: t̄ vidistis eū. Dicit ei philipus. Domine
 ostende nobis patrem: t̄ sufficit nob. Dic ei
 īesus. ¶ Tanto tempore vobiscū sum: t̄ non co-
 gnouissetis me: ¶ Philipe: q̄ videt me; yider

Mat. 26. b
 Mar. 14. b
 Luc. 22. c.
 J. 15. f.

v. 7. e.
B
 1. Cor. 4. d.
 Eph. 5. a.
 Phil. 3. c.
 1. Thes. 4. b.

Mat. 26. c.
 Mar. 14. d.
 Luc. 22. c.

Ezale. 45.

t̄ patrem. Quomō tu dicis ostende nob̄ pa-
 trem. Non credis q̄ ego in patre: t̄ pater in
 me est. Verba que ego loquor vob̄: amē p̄so
 nō loquor. P̄p̄ter aut̄ in me manēs ip̄e facit
 opa. Nō creditis q̄ ego in patre t̄ pater in
 me est. ¶ Alioquin p̄pter opera ip̄a credite.
 Amen amen dico vobis: q̄ credit in me: opa
 q̄ ego facio t̄ ip̄e faciet: t̄ maiora h̄oꝝ faciet
 q̄ ego ad patrem vado. Et q̄d cunq̄ petie-
 ritis patrem in noſe meo hoc faciam vt glo-
 rificet pater in filio. ¶ Si q̄d petieritis in no-
 mie meo hoc faciam. Si diligitis memāda-
 ta mea fuate. Et ego rogaro patrē t̄ alium
 paraclytū dabit vobis vt maneat vobiscū
 in eternū spūm veritatis quem mundus nō
 potest accipe: q̄ n̄ videt eū: nec scit eū. Vos
 aut̄ cognoscetis eū: q̄ apud vos manebit: t̄
 in vobis erit. Non relinquā vos orphanos
 veniam ad vos. Adhuc modicū t̄ mundus
 me iam non videt. Vos aut̄ videtis me: q̄a
 ego viuo t̄ vos viuetis. In illo die vos co-
 scetis quia ego sum in patre meo: t̄ vos īme
 t̄ ego in vob̄. Qui habet mādata mea t̄ ser-
 uat ea: ille est qui diligit me. ¶ Qui autē dili-
 git me: diliget a patre meo. Et ego diligā cū
 t̄ manifestabo ei meip̄m. Dicit ei iudas: nō
 ille scariothis. Domine q̄d factum est q̄ ma-
 nifestaturus es nob̄ teip̄m t̄ nō mūdo. Re-
 spondit īesus t̄ dixit ei. Si q̄s diliget me ser-
 monem meū seruabit: t̄ pat̄ mē diliget eum
 t̄ ad eum veniemus t̄ mansiōne apud eū fa-
 ciemus. Qui nō diliget me fūmōes meos nō
 fūat. Et fūmonem quē audistis nō est meus
 sed eūs q̄ misit me p̄ris. Nec locū sum vob̄
 apud vos manēs. Paraclytū āi spūllan-
 ctus quem mittet p̄ in nomie meo: ille vos
 docebit om̄ia: t̄ suggesteret vob̄ oia quecunq̄
 dixerō vobis. Pacem relinquō vobis: pa-
 cem meā do vobis. Non quō mundus dat
 ego do vob̄. Nō turbez cor vestrū: neq̄ for-
 midet. Audistis q̄ ego dixi vob̄: vado t̄ re-
 nio ad vos. Si diligereſt̄ me gauderetis vti-
 q̄: q̄ vado ad patrē: q̄ p̄ maior me est. Et
 nunc dixi vob̄ p̄usq̄ fiat: vt cū factū fūit cre-
 dat. Jam nō multa loquar vobiscū. Veit
 em̄ p̄nceps mūdi huius: t̄ in me nō h̄z q̄cōz
 Sed vt cognoscat mūdus q̄d disligo patrem
 t̄ sicut mādatū dedit mihi p̄f̄ sic facio. Sur-
 gite: eamus hinc.

J. 5. f.

J. 16. d.

D

J. 15. b.

J. 16. f.

E

Mat. 10. g.

et. 18. a.

et. 25. f.

Luc. 10. e.

F

G

H

Bosum vritis vera: t̄ p̄ mē agrico
 la est. Om̄nem palmitē in menor se-
 rentem fructū tollet eum: t̄ om̄neq̄ q̄
 fert fructum purgabit eūz vt fructum plus
 afferat. Jam vos mūdi estis propt̄ sermo-
 nem quem locutus sum vobis. ¶ Hanete in

Johannes

B me et ego in vobis. **Sicut palmes** non potest ferre fructum a semetipso nisi manerit in vite sic nec vos nisi in me maneritis. **Ego sum vitis** vos palmites. Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum: quia sine meni nihil potest facere. **Si quis** in me non manerit mitte foras sicut palmes et arcesset: et colligent eum et in ignem mittent et ardet. **Si maneritis** in me et verba mea in vobis manerint: quodcumque volueritis petet: et fieri vobis. **In hoc clarificatur** est pater meus: ut fructum plurimum afferatis et efficiamini mei discipuli. **Sicut dilexit** me pater: et ego dilexi vos. **Manete** in dilectione mea. **Si precepta** mea suaueritis: manebitis in dilectione mea sicut et ego patris mei precepta seruauit: et maneo in eius dilectione. **Hec locutus** sum vobis ut gaudium meum in vobis sit: et gaudiu[m] vestru[m] in i[us]tice. **Hoc est preceptum** meum ut diligatis in i[us]tice dilexi vobis. **Maior est** hac dilectione nemo habet: quia v[er]o aliam suam ponat quia pro amicis suis. **Vos amici** mei estis: si feceritis que ego principio vobis. **Iam non dicam** vobis seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus ei. **Vos autem dixi** amicos: quia oia quicunque audiunt a patre meo nota feci vobis. **Non vos** me elegistis: sed ego elegi vos: et posui vos ut eatis et fructum afferatis: et fructus vester maneat: ut quodcumque petirritis patrem in nomine meo det vobis. **Hec mandabo** vobis ut diligatis in i[us]tice. **Si mundus** vobis odit scitote quod me horem vobis odio habuit. **Si de mundo** fuissetis: mundus quod sum erat diligenter. **Quia vero de mundo** non estis: sed ego elegi vos de mundo: propterea odit vos mundus. **Demetote** sermonis mei quem ego dixi vobis. **Non est** seruus maior domino suo. **Si me** persecuti sunt et vos persequentur. **Si** sermonem meum seruauerunt: et vestrum seruabunt. **Sed** hec omnia faciet vobis propter nomine meum quia nesciunt eum qui misit me. **Si non** venissem et locutus fuisset eis: peccatum non haberent. **Nunc autem** excusationem non habent de peccato suo. **Qui** me odit et patrem meum odit. **Si opera** non fecissem in eis que nemo aliis fecit peccatum non haberent. **Nunc** autem et viderunt et oderunt et me et patrem meum. **Sed** ut ad impleatur sermo qui in lege eorum scriptus est: quia odio habuerunt me gratis. **Cum autem** venerit paraclytus quem ego missem vobis a patre spiritum veritatis qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me. **Et** vos testimonium perhibebitis: quia ab initio mecum estis.

L **Cor. 4.4.** **Eph. 5.8.** **Phil. 3.9.** **1. Thes. 4.4.** **1. Job. 3.1.** **Mat. 20.5.** **Mar. 10.5.**

D **1. Job. 3.1.** **Mat. 20.5.** **Mar. 10.5.**

E **1. Job. 3.1.** **Mat. 20.5.** **1. Cor. 4.4.**

F **Mat. 10.6.** **Luc. 6.5.** **Mat. 24.12.** **Mar. 13.12.** **Luc. 21.12.**

G **1. Cor. 4.4.**

XVI

H **Elocutus** sum vobis ut non scandalizemini. **Absque** synagogis facient vos. **Sed** venit hora ut omnis qui interficit vos arbitretur obsequiu[m] se prestare deo. **Et** hec facient vobis quia non nouerunt patrem neque me. **Sed** hec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum: reminiscamini: quia ego dixi vobis. **Hec autem** vobis ab initio non dixi: quia vobis cum eram. **Et** nunc vado ad eum qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis? **Sed** quia hec locutus sum vobis: tristitia implebit cor vestrum. **Sed** ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. **Si** enim non abiiero paraclytus non veniet ad vos. **Si** autem abiiero missem eum ad vos. **Et** cum venerit ille arguet mundum de peccato: et de iusticia et de iudicio. **De** peccato quidem: quod non crediderunt in me. **De** iusticia vero quia ad patrem vado: et iam non videbitis me. **De** iudicio autem: quia princeps mundi huius iam indicatus est. **Adhuc** multa habeo vobis dicere: sed uon potestis portare modo. **Cum** autem venerit ille spiritus veritatis: docebit vobis omnem veritatem. **Non** enim loqueretur a semetipso: sed quicunque audierit loquetur et quod ventura sunt anunciat vobis. **Ille** me clarificabit: quia de meo accipiet: et annunciat vobis. **Omnia** quecumque habet pater mea sunt. **Propterea** dixi: quod de meo accipiet: et annunciat vobis. **Modicum** etiam non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. **Dixerunt** ergo discipulis eius ad inuicem. **Quid** est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. **Dicebat** ergo. **Quid** est hoc quod dicit modicum? **Nescimus** quod loquitur Logno, ut autem iesus quod volebant eum interrogare: et dixit eis. **De** hoc queritis inter vos: quod dixi modicum et non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me. **Amen amen** dico vobis: quia plorabitis et fletib[us] vobis: mundus autem gaudet. **Vos autem** contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudiu[m]. **Adulteri** cum parit tristiciam habet: quia venit hora eius. **Qui autem** peperit puerum: iam non meminit post partem gaudent: quod natus est homo in mundu[m]. **Et** vos igitur nunc quidem tristiciam habetis. **Iterum autem** videbo vos: et gaudebit cor vestrum et gaudiu[m] vestrum nemo tollera vobis. **Et** in illo die meum interrogabit quodcumque. **Amem** amem dico vobis: si quod petieris prem in nomine meo dabit vobis. **Alsique** modo non petistis quodcumque in nomine meo. **Petite** et accipietis. **Et** gaudiu[m] vestrum sit plenus. **Hec** dico vobis. **Y** 4

L

D

E

Viere. II. 5.
Iaco. 4. c.

F

Mat. 12. b.
Mar. 11. c.
§. 14. d.

§. 1. b.

Johannes

Sin puerbūs locut⁹ sū vobis. Venit hora cū
sā nō in puerbūs loquar vob⁹: s palā de pa/
tre meo annunciaro vobis. In illo die in no/
minemeo petetis. Et non dico vobis: quia
ego rogabo patrem de vobis. Ipse enim pater
amat vos: qz vos me amastis et credidistis
qz a deo exiui. Exiui a patre et veni in mun/
dum: iterū reliquo mundū: et vado ad pa/
trem. Bicū ei discipuli eius. Ecce nūc pa/
lam loqueris: et puerbiū nullū dicis. Nunc
sumus qz scis omnia et nō opus est tibi viqz
te interroget. In hoc credimus qz a deo exi/
sti. Nndit eis ih̄s. Nō creditis qz Ecce ve/
nit hora: et iam venit vt disp̄gam vnuſquis
qz in ppria et me solū reliqz: et nō sum so/
lus: qz p̄ me cū est. Hec locut⁹ sum vob⁹: vt
i me pacē habeatis. In mūdo p̄ſſuraz habe/
bitis: sed p̄ fidite: ego vici mundū. XVII

Mat. 6.c.
Mar. 14.c.
Zach. 13.

B **H**ec locutus est iesus et sublevati oculi
lis in celum dixit Pater venit hora
clarifica filiū tuū vt filius tuus clar/
fice te. Sicut dedisti ei potestē omnis car/
nis: vt omne quod dedisti ei det eis vitā eter/
nam. Hec est aut̄ vita eterna vt cogscāt te so/
lum dēū verū: et quē misisti iesum christum
Ego te clarificauī sup terrā: opus p̄summa/
ui quod dedisti mihi vt faciā. Et nūc clari/
fica metu pater apud icemēp̄m claritate quā
habui p̄sq̄ mundū fieret apud te. Hani/
festauī nomē tuū homib⁹ quos dedisti mi/
hi de mūdo. Tu ē āt: et mihi eos dedisti: et
p̄monē meū fuauerūt. Nunc cognoverunt
qz oia q̄ dedisti mihi abs te unt Quia vba
q̄ dedisti mihi dedi eis: et ip̄i acceperūt et co/
gnoverūt v̄ re qz a te exiui: et crediderunt qz
tu me misisti. Ego p̄ eis rogo. Nō p̄ mūdo
rogo: sed pro his qz dedisti mihi: qz tu siūt.
Et mea omnia tua sunt: et tua mea sunt et cla/
rificat⁹ sum in eis. Etiam nō sum in mundo
et hi in mūdo sunt et ego ad te venio. Pater
sancte sua eos in noīc tuo quos dedisti mi/
hi: vt sint vnuſ: sicut et nos. Tu essem cū eis
ego fuabam eos in noīc t. 10. Quos dedisti
mihi ego custodiui: et nemo ex eis perit nisi
filius p̄ditiois vt scriptura impleaf̄. Nunc
aut̄ ad te venio: et hec loquo in mūdo vt ha/
beat gaudiuſ meū impletū in semetip̄is. Ego
dedi eis p̄monē tuū: et mūdus eos odio ha/
buit: qz nō sunt de mūdo sicut et ego nō sum
de mūdo. Nō rogo vt tollas eos d̄r̄ mundo
sed vt fues eos a malo. De mundo nō sunt
sicut et ego nō sum de mūdo. Sacrifica eos i
veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut tu
me misisti in mundū: ita et ego misi eos i mū/
dum. Et p̄ eis ego sacrifico meip̄m: vt sint
qz p̄i sacrificati in veritate. Nō p̄ eis aut̄

go tñ: sed et p̄ eis q̄ credituri sunt p̄ verbū
eorū in me: vt omnes vnuſ sint: sicut tu pater i
me et ego i te: et vt ip̄i in nob̄ vnuſ sint: vt cre/
dat mūdus qz tu memisiſti. Et ego claritatē
quā tu dedisti mihi: dedi eis vt sint vnuſ:
sicut et nos vnuſ sumus. Ego in eis et tu i me
vt sint cōſummati in vnuſ: et cogscat mūdus
qz tu memisiſti: et dilexisti eos sic et medile/
xisti. Pater quos dedisti mihi volo vt vbi
ego sum: et illi sint meccū: vt videant clarita/
tem meā quā dedisti mihi: qz dilexisti meā
p̄stitutōe z mūdi. Pr̄ iuste mōs tēn coguit
Ego aut̄ te cognoui et hi coguerūt: qz tu me
misisti. Et notū feci eis nomē tuū et notū fa/
ciā: vt dilectio qua dilexisti me in ip̄is sit:
et ego in ip̄is.

Mat. 11.5.
Luc. 10.5.

XVIII

H Ec cū dixisset iesus egressus est cū
discipulis suis trans torrētē cedrō
vbi erat hortus: in quē introiuit ip/
se et discipuli eius. Sciebat aut̄ et iudas qui
tradebat cum locū: qz frequenter iesus con/
uenerat illuc cū discipulis suis. Judas g Mat. 26.c.
cum accepisset cohortem et a pontificibus et Mar. 14.c.
a phariseis ministros: venit illuc cum later/
nis et facibus et armis. Jesus itaq̄ scieſ oia
que ventura erant sup eum processit et dixit
eis. Quem queritis? Respondeat̄ ei. Iesum
nazarenū. Bicū eis iesus. Ego sum. Sta/
bat aut̄ et iudas qui tradebat eum cum ip̄is.
Atergo dixit eis ego sum: abierat retro: sus
et ceciderunt in terrā. Iterū ergo interroga/
uit eis. Quem q̄ritis? Illi aut̄ dixerunt Je/
sus nazarenū. Respondit iesus. Dixi vob
quia ego sum. Si ergo me queritſ finite hos
abire. Ut implereſ sermo quem dixit: quia
quos dedisti mihi non peridiſ ex eis quēq̄
Simon ergo petrus habens gladium edu Mar. 16.c.
xit eum: et p̄cuſſit pontificis seruum: et abſci Mar. 14.c.
dit auriculam eius dexterā. Erat aut̄ nomē
seruo malchus. Dicit g iesus petro. Nō tie
gladium tuum in vaginā. Calicē quem de/
dit mihi pater non vis vt bibam illum. Co Mat. 16.f.
hors autem et tribinus et ministri iudeorū Mar. 14.f.
comphenderūt iesum et ligauerūt eum et ad/
duxerunt eum ad annam p̄mum. Erat enim
sacer Layphe qui erat pontifex anni illius.
Erat autem cayphas qui consiliuz dederat
iudeis. quia expedit vnuſ homiem mori p
populo. Sequebatur autem iesus Simon Mar. 16.f.
petrus: et alius discipulus. Discipulus aut̄ Mar. 14.f.
ille erat notus pontifici. et introiuit cum Je/
su in atrium pontificis. Petrus aut̄ stabat
ad ostiū foris. Exiuit ergo discipulus alius
q̄ erat not⁹ pontifici: et dixit ostiarie: et introdu/
xit petruſ. Dicit g petro acilla ostiaria. Vnuſ Mar. 14.9
qd et tu ex discipul⁹ es hois isti? Dicille Nō Luc. 12.5.

C

D

E

F

Johannes

B sum. Stabant autem servi et ministri ad pri
nas: quod frigus erat: et calefiebant se. Erat
autem cum eis et petrus stans et calefaciens se.
Pontifex ergo interrogauit iesum de discipulis
suis et de doctrina eius. Redit ei iesus. Ego
palam locutus sum modo. Ego sum docui in
synagoga et in templo quo oes iudei conue-
niuntur: et in occulto locutus sum nihil. Quid me
interrogas? Interroga eos quod audierint quid
locutus sum ipsis: ecce hi sciunt que dixerim
ego. Hec autem cum dixisset: vnde assistes mini-
strorum dedit alapam iesu dices. Sic respon-
des pontifici? Redit ei iesus. Si male locu-
tus sum testimonium prohibe de malo: si autem b
quid me cedis? Et misericordia annas ligatum
ad caypham pontificem. Erat autem simo petr
stans et calefaciens se. Dixerunt ergo ei. Tu
quid et tu ex discipulis ciuius es? Negauit ille et
dixit. Non sum. Dicit ei vnuis ex suis ponti-
ficiis cognatus eius cui abscondit petrus auris-
eulam. Nonne ego te vidi in horto cum illo?
Iterum ergo negauit petrus: et statim gallus
cantauit. Adducunt ergo iesum a caypha in pri-
torium. Erat autem mane et ipsi non introierunt in
priorium ut non contaminarentur: sed ut manu-
carent pasca. Exiuit ergo pilatus ad eos foras
et dixit. Quia accusatione assertis aduersus
hominem hunc. Rederunt et dixerunt ei. Si non
esset hic malefactor: non tibi tradidissem eum.
Dirit ergo pilatus. Accipite eum vos: et sum
legem vestram iudicare eum. Dixerunt ergo iudei
dei. Nobis non licet interficere quemque. Ut ser-
mo iesu impleref quem dixit significans qua
morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum
in priorium pilatus et vocauit iesum et dixit ei.
L Tu es rex iudeorū? Respondit iesus. A te
tempore hoc dicas an aliū dixerunt tibi de me?
Respondit pilatus. Numquid ego iudeus sum?
Sens tua et pontifices tui tradiderunt te mihi?
Quid fecisti? Respondebat iesus. Regnum meum
non est de hoc mundo. Si ex hoc modo esset
regnum meum: ministri mei viros decertaret ut
non traderer iudeis. Nunc autem regnum meum
non est hinc. Dicit itaque ei pilatus. Ergo rex
es tu? Respondebat iesus. Tu dicas quod rex sum
ego. Ego in hoc natus sum: et ad hoc venti in
mundum ut testimonium phibeam veritati.
Omnis qui est ex veritate: audit vocem meam.
Dicit ei pilatus. Quid est veritas? Et cum
hoc dixisset iterum exiuit ad iudeos: et dicebat
eis. Ego nullam inuenio in eo causam. Est autem
proletudo vobis ut unum dimittam vobis in
pasca. Vultis ergo dimittam vobis regem
iudeorū? Clamauerunt rursum oes dicentes.
Non hunc sed barrabam. Erat autem bar-
rabas latro. XIX

Tunc ergo apprehendit pilatus i.e./
sum et flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt
capiti eius: et ueste purpurea circuiderunt
eum. et veniebat ad eum et dicebant. Tu es
iudeorū. Et dabant ei alapas. Exiuit iterum luc. 23. a.
pilatus foras: et dicit eis. Ecce adduco vob
eum foras ut cognoscatis quia nullam inue-
nio in eo causam. Exiuit ergo iesus portas
spineam coronam: et purpureum uestimentum:
et dicit eis. Ecce homo. Tunc ergo vidissent
eum pontifices et ministri clamabat dicentes
Crucifige crucifige eum. Dicit eis pilatus
Accipite eum vos et crucifigite. Ego enim
non inuenio in eo causam. Responderunt ei
iudei. Nos legem habemus et sumus legez de-
bet mori quia filium dei se fecit. Tunc ergo
audisset pilatus hunc sermonem magis timu-
it. Et ingressus est priorum iterum: et dicit ad
iesum. Unde es tu? Iesus autem respolsum
non dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Nichil
non loqueris? Nescis quia potestatem habeo
crucifigerete: et potestatem habeo dimittere
te? Respondit iesus. Non haberet potesta-
tem aduersum me ullam nisi tibi datuz esset
desuper. Propterea qui tradit tibi maius
peccatum habet. Et exinde querebat pilatus
dimittere eum. Iudei autem clamabat d.
centes. Si hunc dimittis non es amic cesar
Omnis enim qui se regem facit contradicit
cesari. Pilatus autem cum audisset hos homi-
nes: adduxit foras iesum: et sedit pro tribu
inali in loco qui dicit lichostatos: hebraice
autem gabatha. Erat autem parascene pasce
hora quasi sexta: et dicit iudeis. Ecce rex ve-
ster. Illi nuntiavant. Colle: tolle: crucifi-
ge eum. Dicit eis pilatus. Regem vestrum
crucifigam. Respondebat pontifices. Non
habemus regem nisi cesarem. Tunc ergo tradi-
dit eis illi ut crucifigeret. Suscepserunt ergo
iesum et eduxerunt eum. Et baiulatas sibi
crucem exiuit in eum qui dicit calvarie locum
hebraice autem golgatha. Abi cruciferunt
eum: et cum eo alios duoshinc et hinc: mediū
autem iesum. Scripsit autem et titulum pilatus:
et posuit sup crucem. Erat autem scriptum
Iesus nazarenus rex iudeorū. Hunc ergo ti-
tulum multi iudeorū legerunt: quia ppe ci-
uitatem erat locus ubi crucifixus est Jesus
Eterat scriptum hebreice grece et latine. Di-
cebant ergo pilato pontifices iudeorū. Noli
scribere rex iudeorū: sed quia ipse dixit: rex
sum iudeorū. Respondebat pilatus. Quod scri-
psi scripsi. Sicut ergo cum crucifixissent Mat. 27. b.
cum: acceperunt uestimenta eius: et fecerunt Mar. 15. d.
quatuor partes ynicius militi perte: et tu / Luc. 23. e.

Johannes

E
p. 21.

Mat. 27. f.
Mat. 15. f.

F
Mat. 27. f.
Mar. 15. f.
Luc. 23. f.

Ero. 12.
Numeri. 9.

G
Zach. 12.
Mar. 17. g.
Mar. 15. g.
Luc. 23. g.

Mat. 27. g.
Mar. 15. g.
Luc. 23. g.

A
Mat. 28. a.
Mar. 16. a.
Luc. 24. a.

nica. Erat autem tunica inconsutilis desuper contexta per totum. Dixerunt ergo adiuice. Non secundamus eam: sed sortiamur de illa cuius sit. Ut scriptura impleretur dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in uestem meam miserunt sortem. Et milites quodammodo hec fecerunt. Stabat autem iuxta crucem Iesu Mater eius: et soror maris eius Maria Cleophae et Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Iesus misericordem et discipulum statim quem diligebat dicit matre suo mulier ecce filius tuus. Heinde dicit discipulo Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Iesus quod oia consummata sunt: ut consummaret scriptura dicit. Vtio. Nas autem erat positum acetum plenum. Illi ergo spongiis plenariis acetum yspopo circumponentes obtulerunt ore eius. Cum ergo accepisset Iesus acetum dixit. Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. Iudei ergo qui pasceuerentur ut non remanerentur in cruce corpora sabbato. Erat enim magnus dies ille sabbati rogauerunt pilatum ut frangerent eorum crura et tollerent. Venerunt ergo milites. et per misericordiam qdque fregerunt crura et alterius quod crucifixus est cum eo. Ad Iesum autem cum venissent ut viderent eum iam mortuum non fregerunt eius crura: sed unius militum laccata latus eius aperuit. et continuo exiuit sanguis et aqua. Et quod vidit testimoniū prohibuit et verum est testimoniū eius. Et ille scit quod vera dicit ut et vos credatis. Facta sunt enim hec ut scriptura implete. Non vero cōminicatis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Videbunt in quod transfixerunt. Post hec autem rogauit pilatum ioseph ab arimathea eo quod esset discipulus Iesu occultus autem propter metum iudeorum ut tolleret corpus Iesu. Et permisit pilatus. Venit ergo et tulit corpus Iesu. Venit autem et Nicodemus quod venerat ad Iesum nocte per misericordiam mixturā mirrhe et aloes quod libras centum. Accepérunt autem corpus Iesu et ligauerunt eum lintheis cum aromatibus. sicut mos est inde se velire. Erat autem in loco ubi crucifixus est hortus horum et in horto monumentum nouum in quo nondum quisquam posuit erat. Ibi ergo postea iudeorum qui iuxter erat monumentum posuerunt illum.

Et aucta sabbati maria magdalene venit mane cum ad huc tenebras essent ad monumentum. et vidit lapidem sublatum a monumento. Currit ergo et venit ad simonem petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus. et dicit illis. Eleruunt dominum de monumento: et nescio ubi posuerunt eum. Exiit ergo petrus et ille alius discipulus: et venerunt ad monumentum. Currebat autem duo similiter et ille alius discipulus percurrit citius petrum: et venit permissus ad monumen-

tum. Et cum se inclinasset vidit positam litigaminam: non tamen introiuit. Venit ergo Simon petrus sequens eum. et introiuit in monumentum. Et vidit lintheam inpositam et sudarium quod fuerat super caput eius non cum lintheam inibus positum. sed separatum iuolutum in vnum locum. Tunc ergo introiuit et ille discipulus quod venerat permissus ad monumentum. et vidit et credidit. Non dum enim sciebat scripturam quod oportuit eum a mortuis resurgere. Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos. Maria autem stebat ad monumentum foris ploras. Num ergo fecerit inclinavit se et prospexit in monumentum.

Et vidit duos angelos in albis sedentes: Ann. 1. b.

vnum ad caput. et vnum ad pedes: ubi positum erat corpus Iesu. Hic enim ei illi. Multus quid ploras. Dicit eis. Quia tulerunt dominum meum et nescio ubi posuerunt eum. Nec cum dixisset conuersa est retrosum. et vidit Iesum stante et non sciebat quia Iesus est. Dicit ei Iesus. Multus quid ploras. Quem queris? Illa existimans quia hortulanus esset dicit ei. Domine si tu sustulisti eum dicito mihi ubi posuisti eum: et ego eum tollam. Dicit ei Iesus Maria. Convicta illa dicit ei. Rabboni: quod dicitur magister. Dicit ei Iesus. Noli metare. Non dum enim ascendi ad patrem meum. Ade autem ad fratres meos: et dic eis. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum: deus meus et deus vestrus. Venit maria magdalene annuncians discipulis quod vidi dominum. et hec dixit mihi. Num ergo sero esset die illo Luc. 14. f. una sabbatorum et fores essent clausae ubi erat discipuli congregati propter metum iudeorum: venit Iesus et stetit in medio. et dixit eis. Pax vobis. Et cum hec dixisset ostendit eis manus et latus. Huius sunt ergo discipuli visus domino. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis. Sicut misit me pater et ego mitto vos. Hec cum dixisset insufflauit et dicit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remiseritis peccata regnunt eis. et quorum retinueritis retenta sunt. Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur didymus non erat cum eis quando venit Iesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli. Cuidam dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibz eis fixaram clavoz et mittram digitum meum in locum clavorum. et mitam manum meam in latu eis non credam. Et post dies octo iterum erat discipuli eius intus et Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clavis. et stetit in medio. et dixit eis. Pax vobis. Heinde dicit. Thomas infer digitum tuum huc: et vide manum meas et affe manum tuam et mitte in latus meum: et noli esse incredulus sed fidelis. Unde dicit Thomas et dixit. Dominus meus et deus meus

B

D

E

F

G

Mat. 16. e.
et. 18. b.

Vera autem sabbati maria magdalene venit mane cum ad huc tenebras essent ad monumentum. et vidit lapidem sublatum a monumento. Currit ergo et venit ad simonem petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus. et dicit illis. Eleruunt dominum de monumento: et nescio ubi posuerunt eum. Exiit ergo petrus et ille alius discipulus: et venerunt ad monumentum. Currebat autem duo similiter et ille alius discipulus percurrit citius petrum: et venit permissus ad monumen-

Prolog' i Epistolas pauli

5

Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma cre
didisti: beati qui non viderunt et crediderunt
Ostia quidem et alia signa fecit ih̄s in aspectu
discipulorum suorum quod non sunt scripta in libro h̄
Hec autem scripta sunt ut creditis quod ih̄s est fi-
lius dei: et ut credentes vitam habeatis in noīc eō

B **O**stea manifestauit se iterū XXI

Piescus ad mare tyberiadis. Banis
stauit autem sic Erant si simon petrus
et thomas quod dicis didymus et nathanael qui
erat a chana galilee et filius zebedei et alijs ex di-
scipulis eius duo. Dicit eis simon petrus. Ila-
do piscari. Dicunt ei. Venimus et nos tecum
Et exierunt et ascenderunt in nauim: et illa no-
ctenbilis prendiderunt. Hanc autem iam facto
stetit iesus in litora: non tamen cognoverunt discipu-
li quod iesus est. Dicit ergo eis iesus. Nuerit: nun-
quid pulmentarium habetis? Runderunt ei No
Dicit eis. Mitite in dexterā nauigii rete: et
inuenietis. Misserunt ergo: et iam non valebat il-
lud trahere per multitudinem piscium. Dicit ergo di-
cipulus ille quem diligebat ih̄s petro. Domine
Simon petrus cujus audisset quod dominus est: tunica
succinxit se. Erat enim nudus: et misit se in ma-
re. Alij autem discipuli nauigio venerunt. Non
enī longe erat a terra: sed quasi cubitis ducētis
trahētis rete piscium. Et ergo descendērunt in
terrā: viderunt prunas positas et piscē suppo-
situm: et panem. Dicite eis ih̄s. Afferite de pisci-
bus quos prendidistis nunc. Ascēdit simō pe-
trus et traxit rete in terrā plenū magis pi-
scibus centū et quagintatris. Et cū tan-
ti essent non est scissum rete. Dicit eis Jesus.
Venite prædete. Et nemo audebat discū-
bentium interrogare eum tu quis es: sciētes quod dñs
est. Et venit ih̄s et accepit panem et dabat eis
et piscē sicut. Hoc iam tertio manifestatus est
ih̄s discipulū suis cui surrexisse a mortuis. Cū
grandissent dixit Simon petro iesus. Si
mon ioh̄bis diligis me plus his. Dic ei. Etiam
dñe: tu scis quod amo te. Dic ei. Pasce agnos-
meos. Dicit ei iterū. Simon ioh̄annis dilige-
sis me. Ait illi. Euā dñe tu scis quia amo te.
Dicte ei iterū. Pasce agnos meos. Dicit ei
tertio. Simon ioh̄bis amas me. Cōtristatus
est petrus: quod dixit ei tertio amas me: et dicit
ei. Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te.
Dicit ei. Pasce oves meas. Amen amen di-
co tibi cum esses iunior: cingebas te et ambu-
labas ubi volebas. Cū autem senueris: exten-
des manus tuas: et alijs te cinget et duceret
quod non vis. Hoc autem dixit significans qua
morte clarificaturus esset deū. Et cum h̄ dixisset
dicte ei. Sequere me. Quōversus Petrus
vidit illum discipulū quem diligebat i-
esus sequente: quod et recubuit in cena super pecto

eius: et dixit. Domine quis est qui tradet te? Huc
ergo cū vidisset petrus: dicit iusu. Domine:
hic autem quid? Dicte ei iesus. Sic cū volo ma-
nere donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. Exi ergo h̄mo iste inter fratres: quia dis-
cipulus ille non morit. Et non dixit ei iesus.
non morit: sed sic eum volo manere donec
veniam: quid ad te? Hic est discipulus ille qui
testimonium prohibet de his: et scripsit hec. Et
scimus quod verū est testimonium eius. Sunt au-
tem et alia multa quod fecit iesus quod scribantur per
singula: nec ipsum arbitror mundū capere posse
eos qui scribendi sunt libros.

Explicit euangelium secundum Iohannē. In-
cipit prefatio sancti hieronymi in omnes epistles
sancti Pauli.

Primum queritur. quod post euangeliū
que supplementum legis
sunt et in quibus nobis exempla
et precepta vivendi plenissime di-
gesta sunt: voluerit apostolus
has epistles ad singulas ecclias destinare?
Hac autem causa factū videbit: ut scilicet initia na-
scientis ecclesie nouis causis existentibus pue-
nirent: et ut presentia atque orientia resecaret vi-
ta et pest futuras excluderent questioēs: ex-
emplo prophetarū qui post editā legē moy-
si in qua omnia dei mandata legebantur nihil
ominus tamē doctrina sua rediuiua semp
populi cōp̄ressere peccata: et propter exemplū
vivendi libros ad nostrā etiā memoriam irā-
miserunt. Deinde queritur. Cur non amplius
quod decem epistles ad ecclias scriperit. De-
cem sunt cū cum ea quod dicis ad hebreos. Hā
reliquae quoq; ad discipulos specialiter sunt
porrecte. Ut ostenderet nouū non discrepa-
re a veteri testamento: et se cōtra legē non fa-
cere moysi ad numerū p̄mōrum de calogi mā-
datorum suas epistles destinavit: et quod ille
preceptis a pharaone instituit liberatos: totū
dem hīc epistolā a diaboli et idolatrie seruitu-
te edocet acquisitos. Nam et duas tabulas
lapideas duorum testamentoꝝ figurā habuisse
viri eruditissimi tradiderunt. Epistola sa-
ne que ad hebreos scribitur quidam pauli nō
esse cōtendunt: eo quod non sit eius nomine titula-
ta: et propter sermonis stiliq; distantiaz: sed
aut barnabe iuxta tertullianuz: aut luce iux-
quodam: vel certe clemētis discipuli aplo-
rum et episcopi romane ecclie post aplos or-
dinati. Quibus respondenduz est: si propter
ea paulinō erit: quod eius nō habet nomen er-
go nec alicuius erit: quod nullius nomine titula-
tur. Quod si inconveniens absurdumq; est: ipsi-
us magis esse credenda est quod tanto doctrine
sue fulget eloquio. Sed quod apud hebreos

Luce. 5. a.

L

Luce. 24. f.

E

S.

I. 13. e.